

در دفاع از توماج صالحی در داخل و خارج کشور بپاخیزیم!

صفحه ۲

پیروزی کارگران فرانسه

صفحه ۳

سیاوش دانشور

اطلاعیه پایانی پلنوم ۴۸ کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

صفحه ۴

در گرامیداشت سخنران اول مه جمال چراغ ویسی

صفحه ۶

پروین کابلی

محمد بر دست پینه بسته کارگر بوسه زد . سخنان ریاکارانه خامنه ای بمناسبت "هفته کارگر"

صفحه ۹

همایون گدازگر

تقابل جنبش آزادی زن با جمهوری اسلامی!

صفحه ۱۰

ملکه عزتی

در تظاهراتهای دفاع از توماج صالحی شرکت کنید!

صفحه ۱۱

سیوان کریمی

گسترش اعتراض دانشجویان دانشگاههای امریکا علیه جنگ در غزه

صفحه ۱۲

سعید یگانه

در صفحات دیگر

فراخوان تشکیلات خارج حزب در مورد اول مه، اعلامیه شورای همکاری در مورد اول مه و.....

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
Worker Communist Party of Iran
Hekmatist

۱۷ اردیبهشت ۱۴۰۳ - ۲۶ آوریل ۲۰۲۴

اعلامیه حزب حکمتیست بمناسبت اول مه اگر دنیا دست ما باشد...

رشد روزافزون بارآوری کار در متن انقلابات تکنولوژیک و انفورماتیک، اجتماعی شدن کار در مقیاس جهانی، بر ضرورت و مطلوبیت و مبرمیت سوسیالیسم بمتابه آلترناتیو پرولتاریا برای آزادی بشریت تاکید میکند. دنیای امروز میتواند دنیائی بدون بردگی مزدی و بهره کشی فرد از فرد، عاری از زن ستیزی و ستم و تبعیض، بدون جنگ و نابودی محیط زیست باشد. سرمایه‌داری اما نظامی وارونه است. در این نظام بارآوری کار، بجای تامین و ارتقای رفاه و تعالی مادی و معنوی انسان، به تحکیم زنجیر اسارت بردگان مزدی و به این اعتبار انقیاد همگانی تحت سلطه سیاسی و اقتصادی سرمایه ترجمه شده است.

اول مه روز یک طبقه جهانی و یک جنبش بین المللی کارگری است که اعتراض ویژه‌ای به نظام کاپیتالیستی دارد. در جامعه سرمایه‌داری اعتراض طبقات و اقشار مختلف وجود دارند. اعتراض طبقه کارگر به نظم موجود اما اعتراضی ریشه ای و طبقاتی است. اساس این نظام روی خرید و فروش نیروی کار، مالکیت خصوصی بر ابزار کار و تولید و محصول تولید، سلطه سیاسی و اقتصادی و فرهنگی اقلیت ناچیز بورژوازی بنا شده است. کارگران میخواهند اساس نظم مبتنی بر بردگی مزدی را تغییر دهند. بشریت کارگری که هر روز جهان را میسازد، خود نیز میتواند آن را اداره کند. سلب قدرت

صفحه ۲

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

اعلامیه حزب حکمتیست بمناسبت اول مه اگر دنیا دست ما باشد...

از دولتهای سرمایه‌داری و بدست گرفتن روال امور، تنها راه آزادی طبقه کارگر و به این اعتبار آزادی بشریت در کره خاکی است. این امر انقلاب کارگری برای سرنگونی سرمایه‌داری و پی افکندن نظم نوین سوسیالیستی و جامعه انسانهای آزاد و برابر و خوشبخت است.

در اول مه، کارگران بجای هویت‌های کاذب ملی و مذهبی و قسمتی، بجای دمیدن در شیپور ناهنجار ناسیونالیسم، بر هویت طبقاتی و انترناسیونالیستی خود تاکید می‌کنند. در اینروز علیه نظم کاپیتالیستی، علیه جنگ و میلیتاریسم دولتهای سرمایه‌داری، علیه نسل‌کشی مردم فلسطین توسط دولت نژادپرست و آپارتاید یهودی اسرائیل، علیه تروریسم دولتی و اسلامی بمیدان بیائیم. طبقه کارگر ایران، همبستگی انترناسیونالیستی خود را با مبارزات دیگر بخشهای طبقه جهانی کارگر اعلام میکند. طبقه کارگر ایران در متن کشمکش حاد سیاسی در جامعه، بیش از هر زمان بعنوان طبقه آزاد کننده جامعه در اذهان جای گرفته است. سرنگونی انقلابی رژیم اسلامی شرط لازم پایان دادن به فقر و تبعیض و اختناق و سرکوب موجود است. شرط کافی اما تبدیل سرنگونی حکومت اسلامی به یک انقلاب کارگری و سوسیالیستی است که اساس نظم کنونی را درهم بکوبد. ایران از نادر کشورهایی است که بیش از هر جای دیگر امکان یک تحول سوسیالیستی در آن وجود دارد. امروز حداقل دستمزد چند بار زیر خط فقر که فلاکت و گرسنگی توده‌ای را تشدید میکند، از مسائل محوری دهها میلیون کارگر و مردم محروم است. سازماندهی یک مبارزه سراسری برای افزایش دستمزدها و حقوق مکفی برای همه ساکنین و شهروندان اعم از شاغل و بیکار و بازنشسته، از خواستههای عاجل و دریاچه اعتراض بلافصل طبقه کارگر است.

جهان غرق ثروت است اما هر روز بر دامنه شکاف طبقاتی و گرسنگی صدها میلیونی افزوده میشود. اگر دنیا دست ما کارگران باشد، تولید را نه برای سود بلکه برای رفع نیاز انسانها سازمان میدهیم. اگر بدست ما باشد، با ثروتی که خود خالق آنیم، یک دنیای بهتر و آزاد و مرفه برای همگان می‌سازیم. اگر بدست ما باشد، بنیاد زن ستیزی را ورمی‌اندازیم، دست مذهب را از سر مردم کوتاه میکنیم، بجای تبلیغ خرافات و تحبیت سنت‌های عتیق از علم و پیشرفت و حرمت انسانی دفاع خواهیم کرد. اگر بدست ما باشد، هیچ کودکی از بیمارهای قابل علاج نخواهد مرد، کسی بی سرپناه نخواهد ماند. اگر بدست ما باشد، مشقات نظم کنونی به تاریخ می‌پیوندند، آزادی و رفاه و سلامت و آموزش و برخورداری از امکانات جامعه حق همگان اعلام میشود. اگر بدست ما باشد، بجای جنگ و نسل‌کشی و پاکسازیهای قومی و مذهبی، همزیستی انسانها و صلح پایدار خواهد نشست. هیچ نیروی مدافع سرمایه‌داری به اساس این نظام دست نمی‌زنند، تنها کارگران میتوانند بشریت را از منجلا ب سرمایه‌داری رها کنند. در اول مه براین مهم باید تاکید کنیم که سرمایه‌داری بانی و مسبب کلیه مشقات بشر امروز است، دنیا باید دست ما کارگران باشد.

زننده باد انقلاب کارگری!

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

۲۱ فروردین ۱۴۰۳ - ۹ آوریل ۲۰۲۴

فراخوان حزب حکمتیست

در دفاع از توماج صالحی در داخل و خارج کشور بپاخیزیم!

جمهوری اسلامی در زندان و خیابان عریضه میکشد، تهدید و ترور میکند، امیدوار است بتواند جلوی انفجار محتوم مجدد را بگیرد. بنا به اظهارات آقای امیر رئیسیان وکیل توماج صالحی، بیدادگاه جنایتکاران اسلامی در اصفهان، "توماج را به اتهام فساد فی الارض به اعدام محکوم کرده است". وی اضافه کرده که در یک اقدام بی سابقه این دادگاه حکم دیوان عالی در رابطه با لغو حکم اعدام را "ارشادی" دانسته و عجیب تر این است که او را بمدت دو سال ممنوع الخروج از کشور و ممنوعیت از فعالیتهای هنری محکوم نموده است.

جمهوری اسلامی با قوه قصابیه اش خیال میکند با فرافکنی و قلدری میتواند نظام ننگین اش را نجات دهد و مردم را وادار به سکوت کند. طرح "نور" خامنه‌ای، یعنی حمله اوباش به زنان فی الحال با مقاومت و پاسخ قاطع زنان و مردان آزادیخواه روبرو شده است. فضای جامعه بشدت ملتهب و آماده انفجار است. هدف صدور این نوع احکام و دادن شوک به جامعه تلاشی برای کنترل اوضاع درهم ریخته است. توماج صالحی صدای یک نسل است، صدائی که قدرت آن جمهوری اسلامی را به این روز انداخته است. اردوی آزادیخواه در سراسر جهان در دفاع از توماج و نسل توماج‌ها در مقابل تان خواهد ایستاد.

مردم، جوانان انقلابی، آزادیخواهان! سیاست تعرض انقلابی جواب ما به تعرض جبویانه حکومت به زندانیان و زنان و آزادیخواهان است. در داخل و خارج کشور با هر ابتکاری دست به اعتراض گسترده بزنیم. علیه فضای ارباب و مستولی کردم خفقان بر جامعه با تشدید مبارزه انقلابی بپاخیزیم. دوران جمهوری اسلامی و اسلام و قوانین اش بسر آمده است. یک تعرض قوی برای دفاع از زندانیان سیاسی، در دفاع از توماج‌ها، سامان یاسین‌ها، سپیده‌ها، زنان شورشی و هزاران زن و مرد آزادیخواه، فوری است.

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست کارگران و مردم آزادیخواه را در داخل و خارج کشور به یک اعتراض قدرتمند علیه تلاشهای سرکوبگرانه جمهوری اسلامی فرامیخواند!

توماج صالحی و کلیه زندانیان سیاسی باید آزاد شوند!

مرگ بر جمهوری اسلامی

آزادی، برابری، حکومت کارگری

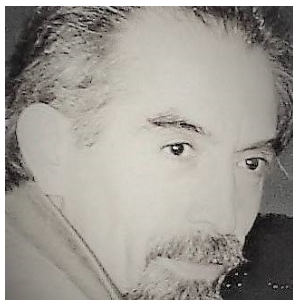
حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

۶ اردیبهشت ۱۴۰۳ - ۲۵ آوریل ۲۰۲۴

مرگ بر جمهوری اسلامی!

پیروزی کارگران فرانسه

سیاوش دانشور

قانونی کارگران و دفاع از مردم فلسطین و در واقع اعتراض به نسل کشی دولت آپارتاید اسرائیل در غزه است. بله، تاج سر دمکراسی و لائیسیته و پارلمانتاریسم در اروپا، در دفاع و همراهی با فاشیستهای چون زلنسکی و نتانیاهو، لیست سیاهی از صدها کارگر سازمانده و موثر در تظاهراتها و اعتصابها تهیه کرده است که مورد "بررسی" قرار دهد. اگر نمیتوان به کارگر طرح افزایش سن بازنشستگی را تحمیل کرد، میتوان برایش پرونده امنیتی ساخت، شاید بتوان به "حمایت از تروریسم" متهمش کرد. مک کارتی های کوتوله در هیئت حاکمه فرانسه جلو آمده اند.

یک مورد تیپیک اقدام دولت، پرونده سازی برای "ژان پل دلسکوت"، دبیر کل اتحادیه CGT در شمال فرانسه "بجرم دفاع از مردم فلسطین" و محکوم کردن وی به یکسال زندان است. بنابر اطلاعیه مطبوعاتی ث ژت، "ژان پل دلسکوت، دبیر کل اتحادیه CGT در شمال، توسط دادگاه جنایی لیل برای تجلیل از تروریسم و تبرئه از تحریک به نفرت نژادی امروز به یک سال حبس تعلیقی محکوم شد!" این دمکراسی در بهترین شکل خود است که وقتی به کارگر و مردم کف خیابان و کارخانه میرسد، زبانی جز باتوم و گاز اشک آور و گلوله و قتل و زندان و پرونده سازی ندارد. این مسئله بار دیگر این واقعیت را برجسته میکند که بورژوازی، مستقل از اینکه عمامه بسر دارد یا کراوات به گردن آویزان میکند، راست محافظه کار و سلطنت طلب و فاشیست است یا لیبرال و سوسیال دمکرات و ناسیونالیست، بطور غریزی و باصطلاح "ژنتیکی"، واکنش یکسانی به مبارزه رادیکال طبقه کارگر نشان میدهد. کارگران اما در این مبارزات هر بار وقوف بیشتری بر ماهیت طبقه حاکم و سیاستهای ضد کارگری پیدا می کنند و هر اعتراض و اعتصاب پیروزمند کارگری قدرت طبقه را بسوی نفی نظم کاپیتالیستی بیشتر میکند. و بالاخره باید تاکید کرد که بورژوازی فرانسه هیچ غلطی نمیتواند بکند، مسابقات ورزشی المپیک در راه است، در صورت دست درازی بورژوازی فرانسه، کارگران میتوانند کل این داستان را تعطیل کنند.

کارگران در ایران که با طرحهای مشابه و بمراتب وحشیانه تری مانند "برنامه هفتم توسعه" و از جمله افزایش سن بازنشستگی تا ده سال و

بالا کشیدن کل صندوقهای بیمه و اندوخته کارگران توسط سرمایه داران اسلامی روبرو هستند، ضروری است از تجارب مبارزات کارگران فرانسه بیاموزند. در فرانسه برای افزایش دو ساله

صفحه ۵

مبارزات گسترده و طولانی کارگران فرانسه علیه طرح افزایش سن بازنشستگی مکرون، از تحولاتی است که سال گذشته و اول مه آنرا در سراسر جهان تحت تاثیر قرار داد. سال گذشته کارگران فرانسه در صف اول اعتراضات رادیکال کارگری علیه سیاست ریاضت اقتصادی و تعرض دولتهای دست راستی اروپا به حقوق کارگران بود. طرحی که در دولتهای مختلف فرانسه از سارکوزی تا مکرون به تناوب و تحت اشکال مختلف جلو آمد و هر بار با سد اتحاد و اعتصاب کارگری درهم شکست.

نهایتاً دیروز ۲۴ آوریل، رهبران لایق این اعتصاب که در مقاطعی بالای دو میلیون نفر در آن شرکت داشتند، از پیروزی سخن گفتند. دولت و پارلمان و نهادهای بالا دستی علیرغم جلسات و وعده ها و سازش ها نتوانستند این داری تلخ را به حلق کارگران بریزند. ناچار شدند رضایت دهند و خودشان را برای دور بعد آماده سازند. بقول آکسل پرسون از سخنوران این اعتصاب و عضو رهبری ث ژت و دبیر سندیکای کارگران قطار، "ما موفق شدیم، ما بردیم، فعلاً در بخش راه آهن همه چهارچوبهای مد نظر ما احیا و محقق شد"، در بخشهای دیگر هم با تغییراتی این طرح پیش نرفت و دیگر فعلاً سخنی از آن نیست.

بورژوازی فرانسه و نیروی سرکوب و ضد شورش با تمام لشکرکشی و جنگ خیابانی و وحشیگری علیه اعتصابیون که پاریس و شهرهای فرانسه را درگیر کرد، در مقابل اراده متحد کارگران عقب نشست. این اعتصاب بخشهای مختلف جامعه از حاشیه نشینان و جوانان بیکار و مردم ناراضی را بمیدان آورد. این اعتصاب خاطره کمون پاریس را در دلها زنده کرد، خیلی ها با دیدن قدرت کارگران شعار زنده باد کمون را به خیابانها آوردند. رسانه های دست راستی از "خطر کمونیسم در فرانسه" صحبت کردند. از سوئی بزعم خودشان میخواستند با پشتوانه سه دهه تبلیغات زهرآگین و جعلی ضد کمونیستی مردم را بترسانند و حمایت شان را از اعتصاب کم کنند و از سوئی دیگر در شمایل کارگرانی که خود را صاحب جامعه و بورژوازی را دزد حقوق خود میدانستند، وحشت کرده بودند و از "تهدید و خطر" کمونیسم می گفتند.

پرولتاریا هر وقت متحد علیه سرمایه بمیدان می آید، بورژوازی بوی کمونیسم به مشامش میرسد. در فرانسه رسانه های راست از "اعمال غیر دمکراتیک کارگران" در بلوک کردن اتوبانها، عدم انتقال نفت و بنزین به جایگاه ها، مقابله کارگران با پلیس و دولتی های اعتصاب شکن گفتند، عمل کارگران را "علیه دمکراسی فرانسه" نام گذاشتند و مشغول پرووکاسیون علیه کارگران اعتصابی بودند. پاسخ این مزدوران قلم به مزد سرمایه را یکی از رهبران لایق ث ژت در بخش صنعت نفت داد که؛ "دمکراسی به مردم فرانسه تعلق دارد، مردم هم ما کارگرانییم، ما آمده ایم از دزدها اموال مان را پس بگیریم!"

در عین حال بورژوازی شکست خورده از اراده متحد کارگران، همراه با عقب نشینی دست به تعرضی دیگر زد. اینبار بهانه "تحرکات غیر

برابری بیقید و شرط زن و مرد در تمام شئون اجتماعی!

یگانه معرفی شد، پلنوم به نکات اصلی سیر تحولات ایران، شکست رژیم اسلامی در مضحکه انتخابات مجلس اسلامی و «خبرگان» رهبری، تشدید بحرانهای فزاینده اقتصادی و سیاسی رژیم و تشدید عملکرد نیروهای سرکوب برای مقابله با روند انقلابی مبارزات مردم علیه فقر و بی حقوقی بویژه رود رویی با جنبش آزادی زن و نقش طبقه کارگر و جدال اصلی و رودروی این طبقه با حاکمیت، به تحولات در منطقه و نسل کشی دولت اسرائیل در فلسطین، موشک پراکنی و تنش نظامی دولت‌های اسرائیل و جمهوری اسلامی و ایجاد فضای جنگی به نفع سرکوب در داخل پرداخت. پلنوم به دخالتگری فعال در این اوضاع تاکید کرد.

در دستور جنبش کارگری ایران که توسط رفقا سیاوش دانشور و رضا کمانگر معرفی شد، پلنوم حزب، با اشاره به اوجگیری اعتصاب و اعتراض کارگری علیه فقر و فلاکت اقتصادی، مسئله کلیدی شکل و تحزب طبقه در دوره انقلابی، سنت های مبارزاتی و خط مشی برای تامین رهبری به تحولات جاری، نقاط قوت و محدودیت های عملی طبقه، موقعیت گرایشات درون جنبش کارگری، راه حلها و مسیر واقعی سیاست سازماندهی طبقه، نقش کلیدی جنبش مجمع عمومی در شرایط حاضر در مبارزات و اعتصابات کارگری، راهی که طبقه باید از سرنگونی تا یک نظام شورائی طی کند مورد بحث قرار گرفت .

در دستور جمعبندی در باره فعالیت حزب در شورای همکاری که توسط رفقا سعید یگانه و جلال محمود زاده معرفی شد، نشست کمیته مرکزی ضمن بحث و بررسی فعالیت حزب در شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست بر ادامه همکاری تاکید نمود. شورای همکاری در قبال اتفاقات سیاسی جامعه مواضع انقلابی و درست داشته است.

در مورد بیانیه علیه نسل کشی در فلسطین که توسط رفیق عبدالله دارابی معرفی شد، نشست کمیته مرکزی با صدور بیانیه‌ای که متن آن به زودی منتشر می شود اعلام کرد که دنیا باید علیه آپارتاید و کشتار و نسل کشی دولت اسرائیل و رژیم تروریست نتانیاهو بایستد. طبقه کارگر و مردم آزادیخواه جهان و منطقه خاورمیانه باید علیه تروریسم کور و با خاک یکسان کردن یک شهر و بازسازی هولاکاست در غزه بپاخیزند. تروریسم و جنایت حماس علیه غیر نظامیان محکوم است اما این تروریسم هوائی و نسل کشی مردم غزه جنایت جنگی است و باید فوری متوقف شود. پیشاپیش باید آمریکا و دولتهای غربی و ائتلاف ماشین جنگی اسرائیل را وادار به توقف فوری نسل کشی و بمباران در غزه کرد و بر حل عادلانه مسئله فلسطین از طریق تشکیل و اعلام دولت یکپارچه فلسطین تاکید کرد .

پلنوم همچنین تصویب کرد که دو پیام به جنبش طبقه کارگر و جنبش آزادی زن منتشر کند.

در دستور انتخابات ابتدا ناصر مرادی به اتفاق آراء بعنوان دبیر کمیته مرکزی انتخاب شد. به دنبال از میان کاندیدها ۱۵ نفر به عنوان اعضای دفتر سیاسی انتخاب شدند که عبارتند از رفقا: سیاوش دانشور، رحمان حسین زاده، عبدالله دارابی، صالح سرداری، جلال محمودزاده، سعید یگانه، ملکه عزتی، پروین کابلی، سعید آرمان، مختار محمدی، کریم نوری، هلاله طاهری،

صفحه ۵

اطلاعیه پایانی پلنوم ۴۸ کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

پلنوم ۴۸ کمیته مرکزی حزب حکمتیست با حضور اکثریت اعضای کمیته مرکزی و تعدادی از کادرهای حزب، در روزهای ۲۰ و ۲۱ آوریل ۲۰۲۴ برابر با ۱ و ۲ آوریل ۱۴۰۳ برگزار و بعد از دو روز بحث و تبادل نظر و تصمیم گیریهای لازم به کار خود پایان داد.

پلنوم با سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت به یاد جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم آغاز و بعد از تصویب آیین نامه وارد دستور کار مصوب شد. دستور جلسه پلنوم عبارت بودند از :

۱- گزارش دوره ای رئیس دفتر سیاسی و کمیته ها و نهادهای حزبی. گزارش مستقل دبیر کمیته مرکزی .

۲- اوضاع سیاسی ایران، موقعیت و صف بندی جنبشها و احزاب سیاسی، چشم انداز پیش رو .

۳- جنبش کارگری ایران، محدودیتها و نقاط قدرت، گرایشات اصلی، و خط مشی ما .

۴- یک جمعبندی در باره فعالیت حزب در شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست .

۵- بیانیه در مورد محکومیت نسل کشی در فلسطین.

۶- قرار و قطعنامه.

۷- انتخابات .

در نشست کمیته مرکزی ابتدا گزارشات توسط رئیس دفتر سیاسی و دبیران کمیته های اصلی و ارگانهای ستادی همچنین گزارش مستقل دبیر کمیته مرکزی به پلنوم ارائه شد. رؤس گزارش تشکیلاتهای مختلف از قبل به صورت کتبی در اختیار اعضا قرار گرفته بود. در بخش گزارش، مسئولین عرصه های مختلف فعالیت حزب، در مورد دخالت حزب در رابطه با عرصه های اصلی سیاست در جامعه، جنگ اسرائیل علیه مردم فلسطین، دوازدهمین دوره انتخابات مجلس رژیم، مناسبت سال نو در ایران، مسئله حداقل دستمزد، مباحث مربوط به جنبش آزادی زن، فعالیت و تلاش حزب در تحرکات کارگری و درگیر شدن در مباحث مهم کارگری، موضوع گسترش اعدامها، واکنش سیاسی منظم به مسائل ایران و منطقه و جهان در شکل اطلاعیه و بیانیه و تبلیغات کتبی و شفاهی، فعالیت در شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست، فعالیت در شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست در کردستان، ارزیابی از کارکرد حزب و بررسی نقاط قوت، کمبودها و ارائه راههای پیشروی مورد بحث و ارزیابی پلنوم قرار گرفت.

در دستور اوضاع سیاسی ایران که توسط رفقا صالح سرداری و سعید

نه به حجاب اسلامی! حجاب را آتش بزیند!

پیروزی کارگران فرانسه

هم طبقه ای مان در فرانسه رفیقانه تبریک میگوییم، پیروزی آنها را پیروزی

خود میدانیم و بر استقامت و اتحاد و مبارزه رادیکال آنها درود میفرستیم. اعتصابی که پرچم سرخ کمون و شبح کمونیسم را یکبار دیگر به پرواز درآورد، جای افتخار و حمایت بیدریغ هر کارگر و کمونیستی در سراسر کره خاکی است. درود بر اتحاد و مبارزه پرشور کارگران فرانسه!

#کارگران-جهان-متحد-شوید

#اول مه

۲۵ آوریل ۲۰۲۴

سن بازنشستگی کشور را تا آستانه بحران بزرگی بردند و نهایتاً دولت و سرمایه داران را عقب راندند. اگر در مقابل تعرض بورژوازی و سیاستهای اعمال ریاضت اقتصادی نایستیم، آنها در نقطه قبلی و کنونی متوقف نمی شوند بلکه برای عقب راندن بیشتر کارگران دورخیز می کنند. اعتصاب کارگران فرانسه و ویژگی مهم ضد کاپیتالیستی آن، روشها و سبک این مبارزه، قطبی کردن جامعه حول سیاست روشن کارگران، درسهای زیادی برای طبقه کارگر در هر گوشه جهان دارد.

ما با اشتیاق مبارزات کارگران فرانسه را دنبال کردیم و برای جلب حمایت کارگری از آن کوشیدیم. امروز به رفقای

اطلاعیه پایانی پلنوم ۴۸ کمیته مرکزی ...

نادر شریفی، ابراهیم باتمانی و سیوان کریمی .

پلنوم بعد از دو روز بحث و دخالتگری بالای همه رفقا با سخنرانی پایانی ناصر مرادی دبیر کمیته مرکزی به کار خود پایان داد .

در جلسه دفتر سیاسی منتخب پلنوم ۴۸ که به منظور انتخابات برگزار

شد، رفیق سیاوش دانشور به اتفاق آرا به عنوان رئیس دفتر سیاسی انتخاب و سپس رفقا: جلال محمودزاده، پروین کابلی، صالح سرداری، عبدالله دارابی و سعید یگانه بعنوان اعضای هیئت اجرایی حزب انتخاب شدند. هیئت اجرایی در اولین جلسه رفیق سعید یگانه را به سمت دبیر اجرایی انتخاب کرد.

۶ اردیبهشت ۱۴۰۳ - ۲۵ آوریل ۲۰۲۴

سوسیالیسم تنها راه نجات بشریت است!

انقلاب کارگری ضرورت زمانه است!

رشد روزافزون بارآوری کار در متن انقلابات تکنولوژیک و انفورماتیک، اجتماعی شدن کار در مقیاس جهانی، بر ضرورت و مطلوبیت و مبرمیت سوسیالیسم بمنابۀ آترناتیو برولتاریا برای آزادی بشریت تاکید میکند.

دنایای امروز میتواند دنیایی بدون بردگی مزدی و بهره کشی فرد از فرد، عاری از زن ستیزی و ستم و تبعیض، بدون جنگ و نابودی محیط زیست باشد. سرمایه داری اما نظامی وارونه است. در این نظام بارآوری کار، بجای ارتقای رفاه مادی و معنوی انسان، به تحکیم زنجیر اسارت بردگان مزدی و انقیاد همگانی تحت سلطه سیاسی و اقتصادی سرمایه ترجمه شده است.

سلب قدرت از دولتهای سرمایه داری و بدست گرفتن روال امور، تنها راه آزادی طبقه کارگر و به این اعتبار آزادی بشریت در کره خاکی است. سرنگونی سرمایه داری و پی افکندن نظم نوین سوسیالیستی و جامعه انسانهای آزاد و برابر و خوشبخت، امر انقلاب کارگری است.

کارگران جهان متحد شوید!

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمیت

آوریل ۲۰۲۴

www.hkmatist.org

اگر دنیا دست ما باشد!

جهان غرق ثروت است، اما هر روز بر دامنه شکاف طبقاتی افزوده میشود. تکنولوژی امکان کاهش ساعات کار و فراغت بیشتر را فراهم کرده است، اما بردگی عریان و ناامنی شغلی و اقتصادی مسئله بشریت کارگر است.

اگر دنیا دست ما کارگران باشد، تولید را نه برای سود سرمایه بلکه برای رفع نیاز انسانها سازمان میدهیم. اگر قدرت بدست ما باشد، یا ثروتی که خود خالق آنیم، یک دنیای آزاد و مرفه برای همگان میسازیم. اگر بدست ما باشد، بنیاد زن ستیزی را ورمی اندازیم، دست مذهب را از سر مردم کوتاه میکنیم، هیچ کودکی از بیماری قابل علاج نخواهد مرد، کسی بی سرپناه نخواهد ماند.

اگر بدست ما باشد، مشقات نظم کنونی به تاریخ می پیوندند، سلامت و آموزش و برخورداری از امکانات جامعه حق همگان اعلام میشود. اگر بدست ما باشد، بجای جنگ و نسل کشی و پاکسازیهای قومی و مذهبی، همزیستی انسانها و صلح پایدار خواهد نشست. هیچ نیروی مدافع سرمایه داری به اساس این نظام دست نمیزند، تنها کارگران میتوانند بشریت را از منجلاب سرمایه داری رها کنند.

در اول مه بر این مهم تاکید کنیم که سرمایه داری بانی و مسبب کلیه مشقات بشر امروز است، دنیا باید دست ما کارگران باشد!

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمیت

آوریل ۲۰۲۴

www.hkmatist.org

شورا مجمع عمومی سازمانیافته و منظم است!

روز جهانی کارگر، برسمیت شناختن تشکلهای کارگری، ممنوعیت کار کودکان زیر ۱۸ سال، ممنوعیت قطعه کاری و کار کنتراتی، بیمه بیکاری، برابری دستمزد زن و مرد در مقابل کار مشابه و برابری زنان در کلیه شئون اجتماعی، آموزش رایگان برای همه ی کودکان، ایجاد امکانات رفاهی برای زنان هنگام بارداری و ایجاد رختشویخانه های عمومی و ... شده بودند. این لیست بسیار طولانی تر می باشد.

یکی از چهره های شناخته شده و رهبر این پیشروی جمال چراغ ویسی کارگر جوانی بود که در اردیبهشت ۱۳۶۸ در مراسم سالن تختی شهر سندانج سخنرانی نمود. در این سخنرانی این رهبر جوان با یک جهانبینی کمونیستی، درایت سیاسی و طبقاتی از مجمع عمومی بعنوان کانونی برای بحث و مشورت و تصمیم گیری اسم می برد و در ادامه این سخنرانی به تاریخ رشد و حرکت طبقه کارگر، فروش نیروی کار و اجتماعی بودن حرکت انسان، آگاهی طبقاتی و متشکل شدن بعنوان نیروی حرکت بسوی آینده اسم می برد.

مزدوران رژیم که از گسترش و نفوذ وی و برگزاری گردهمایی های روز کارگر به وحشت افتاده بودند حدود یکماه بعد از ۱۱ اردیبهشت ۱۳۶۸ جمال را در سندانج دستگیر کردند. جمال این رهبر کارگری تا مدتها زیر شکنجه های شدید به مقاومت پرداخت و در دی ماه همان سال اعدام گردید و جنازه وی شبانه در اطراف شهر قروه در گورستانی که به "خاوران کردستان" مشهور است همراه ۱۶ نفر دیگر که دو نفر از آنها دختر ۱۷ ساله بودند مخفیانه به خاک سپرده شد. رژیم از ترس خشم کارگران و مردمی که جمال را می شناختند تا اردیبهشت یک سال بعد یعنی در سال ۱۳۶۹ جرئت نکرد که خبر اعدام جمال را منتشر کند.

خبر اعدام جمال چراغ ویسی موجی از خشم و نفرت را در میان مردم برانگیخت. اعدام او فقط نشان داد که جمهوری اسلامی با چه خشونتی با مبارزه متحدانه کارگران روبرو می شود. در گرامیداشت یاد جمال چراغ ویسی و مبارزه متحدانه او و رفقاییش جا دارد که بار دیگر سخنرانی او را مروری کنیم و به او درود بفرستیم. زنده باد یاد رفیق جمال چراغ ویسی!

متن سخنرانی جمال چراغ ویسی در سالن ورزشی تختی سندانج در اول مه ۱۳۶۸

"رفقای کارگر! خوش آمدید، امروز روز جهانی کارگر و جشن جهانی خودمان است. جشن روز کارگر بر همه ما پیروز باد. همانطور که رفیق مجری برنامه اعلام کرد، قرار بود که رفیقی درباره مجمع عمومی صحبت کند، مجمع عمومی با تعریف ساده یعنی اینکه امروز روز جهانی کارگر ما به دور هم جمع شویم و در این رابطه بحث و گفتگو کنیم. مجمع عمومی با تعریف ساده یعنی جمع شدن تعدادی کارگر در محل و مکان مشخصی که روی مسئله ای

صفحه ۷

در گرامیداشت سخنران اول مه جمال چراغ ویسی

پروین کابلی

در سالهای اخیر گسترش مبارزات کارگران و زحمتکشان در ایران در تقابل با کارفرمایان و جمهوری اسلامی، هر روز بیشتر از قبل به سر تیر رسانه ها تبدیل شده است. این حضور قدرتمند با مبارزات طبقه کارگر، علیرغم ممنوعیت تشکل و تحزب و سرکوب مستمر و فقر اقتصادی ممکن شده است. مبارزات کارگران در دوره ای و بحث مجمع عمومی در کنار آن به یکی از ارشمندترین دستاورد های مبارزاتی آنها بدل گردیده و به عنوان یک دستاورد مهم در تاریخ جنبش کارگری ایران باید از آن نام برد. بسیاری از کسانی که این مبارزات را رهبری و هدایت می کنند امروز جزو رهبران محبوب و چهره های شناخته شده ای در مبارزه علیه جمهوری اسلامی نیز هستند.

اما این اولین بار نیست که طبقه کارگر با رهبران آگاه و پیشرو به میدان می آید. تاریخ جنبش کارگری در ایران صحنه حضور رهبران عملی کارگران در اعتصابات و مقاطع مختلف بوده است. رهبرانی که چه توسط رژیم پهلوی پدر و پسر و چه توسط جمهوری اسلامی، به طرق مختلف سرکوب و ناپدید یا تبعید و یا به جوخه های اعدام سپرده شده اند. در آستانه ی روز کارگر باید یاد کنیم از یکی از رهبران لایق و جوان مبارزات کارگری، جمال چراغ ویسی که در سال ۱۳۶۸ به دست جلادان اسلامی اعدام شد. اما راه او و رهروان او هنوز برای تحقق یک دنیای برابر و رهایی انسان از ستم و بردگی ادامه دارد.

در دهه ۶۰ شمسی در شرایطی که در سراسر ایران وحشت جمهوری اسلامی همه را به سکوت وادار نموده بود، در بخشی از شهرهای کردستان از اشنویه تا سندانج کارگران و رهبران کارگری توانستند ابراز وجود نمایند و حضور طبقاتی خود را در روز اول مه ، ۱۱ اردیبهشت روز کارگر در چندین سال پیایی به نمایش بگذارند.

از سال ۱۳۶۴ تا ۱۳۶۸ روز کارگر نه تنها بعنوان روزی برای اعتراض و تجمع بلکه روز قدرت نمایی و حضور در کوچه و خیابانها بود. از همان ساعت اولیه این روز بطور نمونه شهر سندانج تقریباً به حالت نیمه تعطیل در می آمد و در محلات کارگر نشین اطراف شهر مردم این روز را به هم تبریک می گفتند، به منازل همدیگر سر میزدند و به جشن و شادی می پرداختند. در سال ۱۳۶۶ در گردهمایی پاساژ عزتی در شهر سندانج علیرغم همه تدابیر امنیتی رژیم متینگی باشکوه با بیش از ۱۵۰۰ نفر برگزار گردید. در این مراسم ها قطعنامه و سخنرانی های از سازمانیابی تا محیط زیست و موقعیت نابرابر زنان، کار کودکان، بیمه های اجتماعی و غیره مورد بحث و گفتگو قرار می گرفت. آنچه که ویژگی برجسته این تجمعات بود حضور وسیع زنان و خانواده های کارگری بود که خود در امر بسیج این متینگی ها فعالانه شرکت می کردند. قطعنامه های به جا مانده از این دوره نشان از یک طبقه آگاه به وضعیت اجتماعی و سیاسی خود دارد که به مانند رهبر در این قطعنامه ها تمام مسائلی که بعنوان موانع در مقابل پیشروی قرار دارد نام برده می شود. کارگران در این قطعنامه ها خواهان تعطیلی کار در

جنبش مجمع عمومی را گسترش دهیم!

در گرامیداشت سخنران اول مه ...

باشد، به چه شیوه‌ای؟ وقتی شهر خودمان سنندج را می‌بینیم، در خیابان‌ها و کوچه‌های آن صدها کارگاه خصوصی کوچک وجود دارد، از مکانیکی و جوشکاری و نجاری گرفته تا صافکاری و نقاشی و سایر رشته‌های

دیگر این کارگاهها ساعات کار مشخص ندارند و از امکانات زیستی، بهداشتی برخوردار نیستند، دستمزدها در آنها پایین است، قانون کاری که در این کارگاهها حاکم است قانون کاری است که کارفرما خود تعیین کرده و نه حتی قانون کار خود دولت و اداره کار و از قانون کار ما کارگران در این کارگاهها خبری نیست. کارفرما به شیوه‌ای که برایش سازگار باشد و به نفعش باشد عمل می‌کند، کاری به این ندارد که من چگونه زندگی می‌کنم، اگر ما کارگران کارگاههای خصوصی بتوانیم بدور هم جمع شویم و مسائل مان را بازگو کنیم و مشکلاتمان را بیان کنیم و تشکیلی بنام سندیکا، اتحادیه، دفتر نمایندگی و یا هر اسم دیگری بوجود آوریم، این در واقع همان چیزی است که اکنون به نفع ماست و معضل ما کارگران را می‌توان جوابگو باشد. ما باید در جاهایی دور هم جمع شویم.

و باهم بحث و گفتگو کنیم و ما مسائل مان را مطرح کنیم و بتوانیم مثلا تعاونی مصرف بوجود آوریم، تعاونی مصرفی که بتواند حداقل کمکی بکند به مسایل معیشتی ما و وسایل و ارزاق عمومی و مایحتاج عمومی ما را به قیمت دولتی در اختیارمان بگذارد. به محله‌های اطراف شهرمان نگاه کنیم، شهرسنندج هم اکنون نمونه بارزی است برای نشان دادن وضعیت مشخص ما کارگران، محلات مان از عباس آباد تا کانی کوزه‌له و تا حاجی آباد و زورآباد و تا دهها و صدها محله دیگر نمایانگر محرومیت ما از امکانات ابتدایی و اساسی زندگی هستند. حتی چند قطره آب برای تر کردن زبان خشکتان پیدا نمی‌کنید. برای صد و حتی دویست خانه یک شیر آب عمومی وجود دارد که برای یک سطل آب باید ساعت‌ها در صف ماندگار شوی که البته این درد و رنج بر دوش زنان و خواهرانمان می‌باشد. در خیلی از محلات آب لوله کشی وجود ندارد و مردم از چشمه و یا هر جای دیگری دچارش می‌شویم، نتوانیم سرکار برویم و نتوانیم پولی را هم قرض کنیم در آنصورت باید از گرسنگی بمیریم و جان خود را از دست بدهیم، به این خاطر که در هیچ جایی اعتبار نداریم، کارفرما تا زمانی ما را می‌خواهد که به ما احتیاج داشته باشد. رفقای دیگرمان هم نمی‌توانند به تنهایی به ما کمک کنند چون اگر وضعشان خرابتر از ما نباشد، بهتر از ما نیستند و آنها نیز دست بگریبان ستم و استثمار هستند، بنابراین راه چاره چیست؟ ما می‌توانیم با جمع کردن پول‌های مختصرمان بطور ماهانه و یا مدت زمان‌های دیگری پولی جمع کنیم و در ضروری که احتیاج باشد، خود یا رفیق دیگری که نیازمند است از آن استفاده کنیم. می‌توانیم مقداری از این پول‌ها را به خانواده‌های نادر و بی‌بضاعت و خانواده‌هایی که بدهکارند کمک بکنیم. بیکاری واقعا از ما زهر چشم گرفته است و اگر کارفرمایی بما توهین کند، مجبوریم تحمل کنیم تا که اخراج نشویم و این دیگر احتیاج به توضیح ندارد. اکنون کارگر بیکار بی حد زیاد است و هر لحظه امکان دارد که کسانی که سرکارند تک تک

مشخص که قبلا تعیین شده و یا تعیین می‌شود به بحث پرداخته و تصمیم بگیرند و به نتیجه‌ای درست برسند. انسان موجودی اجتماعیست یعنی در اجتماع و در جمع شدن انسانها بدور هم که آنها می‌توانند نیازهایشان را برآورده کنند مثلا اگر احتیاج به نان دارند باید دور هم جمع شوند و دست در دست هم بگذارند تا بتوانند نانی را تهیه کنند و اگر رنجی هست همه با هم در کنار هم می‌کشند.

مجامع عمومی ما کارگران باید حربه‌ای و ضامنی باشد برای گرفتن حق و حقوقمان و ما امروز در روز جهانی کارگر اعلام می‌کنیم، افزایش دستمزدهایمان، کاهش ساعت کار، استفاده از امکانات بهداشتی و درمانی، حق بیمه بیکاری، جلوگیری از اخراج کارگران و صدها و هزاران خواستی که نسبت به آنها کم کاری شده و یا به فراموشی سپرده شده است مطالبات ما هستند و باید تأمین گردند. اگر ما بخواهیم به این خواسته‌ها برسیم، و بخواهیم زندگی کنیم و خواسته‌هایمان را بگیریم، تنها و تنها به کمک جمع شدنمان و با تکیه به مجمع عمومیمان امکانپذیر است.

تاکنون و در طول تاریخ، از روزی که کارگر قدم به میدان جامعه گذاشته و نیروی کار خود را بفروش می‌رساند تا با آن زندگی کند، نمونه‌های زیادی داریم که کارگر چیزی برایش مطرح بوده و یا برایش مطرح شده و زمانیکه خواسته است مسئله را به تنهایی حل کند سرکوب و یا اخراجش کرده باشند، یا حداقل جوابش را نداده‌اند. نمونه‌هایی هم داریم که کارگران باهم چیزی برایشان مطرح بوده یا ظلمی به آنها شده ولی توانسته‌اند با هم مسئله و مشکل را حل کنند. مجمع عمومی چیز عجیب و غریبی نیست، چیزی نیست که خیلی خیلی از ما دور باشد. همین جمع خودمان را در نظر بگیریم تعدادی کارگر و تعدادی از خانواده‌های کارگری و زحمتکشی هستیم که بدور هم جمع شده‌ایم و می‌خواهیم یادی از روز اول ماه مه ۸۶ بکنیم این روز را به بلند گویی برای طرح خواسته‌هایمان و رسیدن به آنها تبدیل کنیم. و به این دلیل از ساعت ۳ در اینجا تعدادی کارگر که از مسائل مان بگوییم و مطالباتمان را بیان کنیم، این خود برای ما مجمع عمومی است. مجمع عمومی برای ما ناآشنا نیست، ما در محل کارمان، در محل زیستمان در میان خانواده‌هایمان مجمع عمومی داریم و به شیوه‌های متفاوت و بدلائیل مختلف دور هم جمع می‌شویم، وقتی ۶ کارگر در کارگاهی باهم کار می‌کنند و با هم از مسائل شان صحبت می‌کنند و تصمیم می‌گیرند این خود مجمعی می‌باشد. باید بگوییم چیزی که به مجمع عمومی رسمیت می‌دهد و آنرا تثبیت می‌کند، تنها و تنها منظم بودن و همیشگی بودن آن است. اگر ما هر روز ۱۰ ساعت باهم کار می‌کنیم می‌توانیم در روز هم نیم ساعت و در ماه دو روز و یا حداقل ۲ ساعت دورهم بنشینیم و از مشکلاتمان بگوییم. اعتبار و رسمیت دادن به مجمع عمومی مان در گرو منظم و بطور همیشگی گرفتن آن می‌باشد. اما ما اغلب وقتی کارفرمایی می‌خواهد ساعات کار را طولانی و یا دستمزد را کم کند، با عجله مجمع می‌گیریم. از آنجا که نمی‌توانیم مسئله را خوب بررسی کنیم و ارزیابی مشخصی بکنیم و تصمیم قاطعی بگیریم، حرف‌هایمان می‌ماند و نمی‌توانیم حقوقمان را بگیریم. البته مجمع عمومی تنها مختص کارخانه‌ها و کارگاههای بزرگ نیست، ما حتی در کارگاههای کوچک هم می‌توانیم مجمع بگیریم. در کارگاههای کوچک می‌تواند شکل مشخصی از متحد بودن کارگران

در گرامیداشت سخنان اول مه ...

بیکار شوند. ما اگر بتوانیم مقداری پول برای خودمان پس انداز کنیم در آن صورت میتوانیم با مقداری از این پول، به رفقای بیکار و خانواده‌های ندار بی‌بضاعت کمک کنیم و اگر رفیقی در سانحه‌ای دستش شکسته و پایش شکست کمکش کنیم.

می‌بینید که تعداد زیادی از ما بی‌سوادند، دلیلش طولانی بودن ساعت کار است. اگر ما بتوانیم در هفته یکی دو روز و یا هروقت توانستیم رفقای را که سواد ندارند، سواد یادشان بدهیم و اگر سواد داریم مطالعه کنیم، بهتر اوضاع را می‌شناسیم. ما می‌توانیم تعاونی کار بوجود آوریم، تعاونی کاری که مشکلات ما را حل بکند، مثلا اگر من نجار هستم و رفیقم احتیاج به نجار دارد، کارش را با دلسوزی و با کیفیت بهتری انجام دهم و با دستمزدی کمتر از بازار، کارش را تمام کنم و یا اگر آن رفیق نجار بود و من احتیاج به نجار داشتم، کمکم کند می‌توانیم تعاونی‌های مصرف بوجود آوریم. تعاونی مصرفی که می‌تواند حداقل مشکلاتمان را حل کند، مایحتاج زندگیمان را به قیمت ارزان و رسمی و به نرخ دولتی در اختیارمان بگذارد.

در مورد بیمه بیکاری هم کمی صحبت کنیم، بیمه بیکاری عبارت است از حقوقی که ماهانه از طرف اداره کار به کارگرانی که بیکار می‌شوند و یا اخراج می‌گردند پرداخت می‌شود. حق گرفتن بیمه بیکاری باید بتواند از اخراج کارگران بوسیله کارفرمایان جلوگیری کند. اکنون ببینیم چگونه است؟ طبق آمار سال ۱۳۶۷ که آمار رسمی است از اول فروردین ۶۶ تا آخر بهمن ماه ۶۷ که ۲۳ ماه می‌شود ده هزار نفر توانسته‌اند از بیمه بیکاری استفاده کنند. آیا واقعا فقط ۱۰ هزار بیکار داریم؟ خیر! واقعیت غیر از این است. این نشان می‌دهد که فقط ۱۰ نفر از حق بیمه می‌توانند استفاده کنند. چرا؟ بخاطر اینکه آنها در کارگاه‌هایی هستند که مجوز کار دارند و بیمه هستند و شناسنامه کار دارند و به این خاطر از حق بیمه استفاده می‌کنند اما کارگر کشاورزی، فصلی، ساختمانی و کارگری که در کوره کار می‌کند و کارگری که در قالبی کار می‌کند از حق بیمه محرومند. حق بیمه بیکاری که ماهانه پرداخت می‌شود چیزی نیست که با رعد و برق آسمان و یا با زلزله آمده باشد بلکه چیزی است که ماهانه از حقوق خودمان کسر می‌شود. آن رفقای که حق بیمه پرداخت می‌کنند متوجه شده‌اند که از اول سال ۶۶ به این طرف ماهانه ۶۰ تا ۷۰ تومان از دستمزدشان کسر می‌شود و این مبلغ براعتبار بیمه بیکاری افزوده می‌شود پس در واقع اداره کار و بیمه اجتماعی و مسئولین مربوطه حالت بانک بخود گرفته‌اند و ماهانه مقداری پولی را از کارگران شاغل جمع می‌کنند تا اگر رفیقی بیکار شد و یا اخراج گشت، کمکش کنند، آن هم طبق شرایطی که به آن اشاره شد.

خواست ما کارگران در مقابل بیمه بیکاری این است که بیمه بیکاری به تمام کارگران بیکار و تمام کسانی که آماده به کارند و سن آنها بالاتر از ۱۸ سال است داد می‌شود.

بیمه بیکاری شامل تمام کارگران خدماتی، کشاورزی، صنعتی، کارگران ساختمانی، فصلی و موفقتی، کارگران کوره پزخانه‌ها و قالبی‌ها باشد و شامل تمام کسانی شود که برای تامین زندگیشان نیروی کار خود را به فروش می‌رسانند.

برای تامین بیمه بیکاری ماهانه از دستمزدهایمان کسرنگردد. بیمه بیکاری فعلی بر مبنای حداقل دستمزد یعنی ۸۳ تومان پرداخت می‌گردد و بدون استفاده از مزایا و بن کارگری و می‌دانیم ۸۳ تومان فقط پول ۱۵۰ گرم چای و یا پول ۴۰۰ گرم قند و ۲۵۰ گرم روغن است. در صورتیکه بیمه بیکاری باید بتواند رفاه خانواده ۵ نفره را تامین کند و متناسب با نرخ تورمی باشد که در بازار وجود دارد. اشاره به بن کالاها کردیم، بن کالا از سال ۶۵ به بعد داده می‌شود و قرار بر این بود که به این وسیله سطح معیشت کارگران بالا رود. قرار بر این بود دولت کالاهای اساسی و مایحتاج عمومی مثل برنج، قند و چیزهای اساسی و ضروریمان را بپردازد و در مقابل آنها پول دریافت نکند. در مراحل اول این عمل شد اما بعد چه شد؟ بجای روغن و برنج، خمیر و مسواک داده‌اند! چرا اینطور شد؟ برای اینکه گویا کارفرمایان ناراحت می‌شوند چون حقوق زیادی پرداخت می‌کنند و این حقوق اضافی بما داده می‌شود! آیا واقعا اینطور است؟ آیا واقعا ماهی ۳۰۰، ۴۰۰ تومان یا ۷۰۰ تومانی که تازگی‌ها می‌دهند، بخشی از دستمزد خودمان نیست! تازه اگر کارفرما آنرا پرداخت کند، آیا کلاه سرش می‌رود؟ ۷۰۰ تومان را با ساعات کار طولانی و کاهش دستمزدمان و کمتر کردن شرایط ایمنی کارمان و به صدها طریق دیگر از ما بازپس می‌گیرد، و نه تنها آن ۷۰۰ تومان را بلکه خیلی بیشتر از آن را از ما پس می‌گیرند و این عادت و قانون آنها است. خواست ما کارگران در مقابل بن کالاها این است که خارج از این که بن‌ها کی اعلام می‌شود و کی آورده می‌شود. مثلا بن سه ماه سوم و چهارم در فروردین امسال داده شد و بن امسال هم معلوم نیست کی داده خواهد شد بن‌ها سر وعده و بموقع پرداخت گردند و مبلغ آن بر دستمزدمان اضافه شود و مبلغ آن بر دستمزدمان اضافه شود و کالاهای اساسی که نتوانند مایحتاج زندگیمان را تامین کنند. در اختیارمان قرار گیرند. در آخر تنها اینرا می‌گوییم که ما اینجا حرفهایمان را می‌زنیم و بخوبی خواسته‌هایمان مطرح می‌شود، اما هدف تنها گفتن و حرف زدن نیست، بلکه عمل کردن است و مبارزه برای دستیابی به خواسته‌هایمان، و در این راه اگر تشکلی نداریم از همین امروز دست در دست هم بگذاریم و تشکل بوجود آوریم و اگر صندوق نداریم، آنرا بوجود آوریم.“

مداوم ، امر روزمره طبقه کارگر ایران است و کلاهبرداری های شیدانه خامنه ای در مورد فریب کارگران و تشویق کارگران به کار بیشتر برای "آبادانی و قدرت بیشتر کشور" ، پروپاگاندا یک سرمایه دار قلدر و ضد کارگر است که تنها با تمسخر و ریشخند کارگران جواب می گیرد . طبقه سرمایه دار ایران که خود درگیر یک جنگ همه روزه ورودرو با

کارگران است ، با فرستادن نماینده عالیرتبه حاکمیت خود نمی تواند طبقه کارگری که او را به مصاف طلبیده است خواب نما کند .

اکنون کل رژیم جمهوری اسلامی که خود دچار انواع بحران های مزمز و کشنده است ، به دلیل ناتوانی در جواب دادن به مطالبات عدیده مردم و ناتوانی در ایجاد کوچکترین بهبودی در شرایط مشقت بار کنونی مانع هر درجه از گشایش و پیشرفت جامعه شده است . بهمین دلیل مبارزات طبقه کارگر و مردم بجان آمده کل این حاکمیت استثمارگر و کهنه پرست را نشانه گرفته است و در این مسیر چشم امید جامعه به طبقه کارگر ایران است . طبقه کارگری که در تحولات تاریخی تجربه ضربه زدن نهایی به حاکمیت بورژوازی ایران را دارد .

علاوه براین صحنه سیاسی مبارزاتی جامعه ایران در حال حاضر شاهد ایستادگی و مقاومت قهرمانانه زنان علیه ارتجاع اسلامی است و چنگ و دندان نشان دادن خامنه ای و طرح ضد انسانی "نور" او علیه زنان آزاده ازهمین الان به گل نشسته است . تهدیدات و رجز خوانیهای روز گذشته خامنه ای درمورد قدرت و توانایی نظامی و تسلیحاتی جمهوری اسلامی آنهاهم بمناسبت هفته کارگر ، دیگر نمی تواند طبقه کارگر و رهبران آن را مرعوب کند، کار از اینها گذشته است و جامعه بپاخواسته ایران می رود با سرنگونی این رژیم سفاک مقدمات محاکمه خامنه ایها و دیگر سران جنایتکار آن را فراهم کند .

زنده باد رزم اول ماه مه علیه رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی
همایون گدازگر

۶ اردیبهشت ۱۴۰۳

محمد بر دست پینه بسته کارگر بوسه زد . سخنان ریاکارانه خامنه ای بمناسبت "هفته کارگر" همایون گدازگر

روز چهار شنبه ۵ اردیبهشت خامنه ای ، دشمن قسم خورده کارگران ، بمناسبت " هفته کارگر " یکبار دیگر برمنبر دروغ وریا و کلاهبرداری نشست ودر حضور عده ای ازمقامات دولتی و عده ای از جیره خواران ، در باب اسلام و کارگر و جایگاه کارگر در اسلام بساط همیشگی تحمیق و ترویج ارتجاعی خود را پهن کرد .

اوبمثابه یک آخوند حقه باز که بر منافع طبقاتی خود واقف است ، تمام "هنر" خود را در دفاع از نظم استثمارگر سرمایه داری بکار برد . در تعریف کارگر گفت : "نگاه اسلام به کارگر با نگاه دنیای مادی فرق دارد و نگاه اسلام به ارزش وکار و عمل کارگر است و کارگر احترام ذاتی دارد ."

او همچنین از کارگران خواست تنبلی نکنند ، کار را محکم انجام بدهند ، و با قناعت کارکنند و ارزش کار را بدانند . زیرا کار امانت است در دست کارگران و انجام آن بانظباط ، موجب آبادی و قدرت کشور می شود .

وراجی های بی ربط خامنه ای و تکرار شعار عوامفریبانه مشارکت در تولید و جهش تولید واتحاد ملی وغیره ، ناشی از بی اطلاعی او از بحران اجتماعی و طوفانی که بیرون از بیت رهبری می رود بساط جنایتکارانه اش را درهم پیچد نیست . او با تجاهل و حقه بازی آخوندی می خواهد فکر وحواس جامعه را از ناهنجاریهای اجتماعی و بحران های پیچ در پیچ دولت و حاکمیتش منحرف کند . آگاهانه خود را به نادانی می زند و فکر می کند مشکلات عظیم اجتماعی و اقتصادی طبقه کارگر را می شود با حرافی بیمایه به فراموشی سپرد .

رویاری روزانه طبقه کارگر در کارخانه و کارگاه و مقابل ادارات دولتی علیه رژیم سرمایه داری اسلامی ، علیه تحمیل شرایط فلاکتباری که رژیم به کارگران تحمیل کرده است مشمت محکمی است به یاگوییهای خامنه ای و نشانه جنگ آشتی ناپذیر طبقه کارگر علیه حاکمیت ضد کارگری اوست .

حاکمیت ننگین رژیم خامنه ای چنان شرایط مشقت باری را بر کارگران تحمیل کرده است که تنها با سرنگون کردن این رژیم ضد کارگر می توان گشایشی در زندگی دهها میلیون انسان آن جامعه بوجود آورد ، و این واقعیت امروز جزو خودآگاهی بخش مهمی از کارگران و مردم آزادیخواه در ایران است . بیکاری میلیونی ، تهدید اخراج از کار ، دستمزد ناچیز و چند برابر زیر خط فقر ، نا امنی محیط کار ، تورم وگرانی و سرکوب دائمی ، شرایط سیاه و وحشتناکی را به کارگران و خانواده هایشان تحمیل کرده است .

۴۵ سال است طبقه کارگر علیرغم سرکوبگریهای جمهوری اسلامی علیه این تضیقات در مقابل جمهوری اسلامی در میدان نبرد است . مبارزه علیه بیکاری و اخراج ، گرانی و دستمزد پایین و سرکوب

ژوری کلاب هاوسی شورای هاوکاری هیژده
چمپ و کؤمؤنیستمرکان لم کوردستان

شورای هاوکاری
هژده چمپ و کؤمؤنیستمرکان لم کوردستان

پهکی ئاپار و ئه وکەکانی ئێمه

میوانی ئیواره کۆر بهرێز: همایون گودازگر

شهمه ۲۷ ئابریل
۸ی گولدن ۲۰۲۳
کاتژمێر ۱۹ بهکاتی ئه وروپا

زنده باد برابری زن ومرد!

قافیه را در این عرصه مشخص ساخته، حتی در میان خودی های نظام هم نشانی از همبستگی و اتحاد نظر در این رابطه مثل سابق دیده نمیشود. در جامعه و در میان اکثریت مردم هم نفرت و خشم روزمره از حکومت و سرکوب زنان در این شکل وحشیانه هر روز در حال افزایش است. اوضاع آشفته سیاسی در کنار فشار بیسابقه اقتصادی

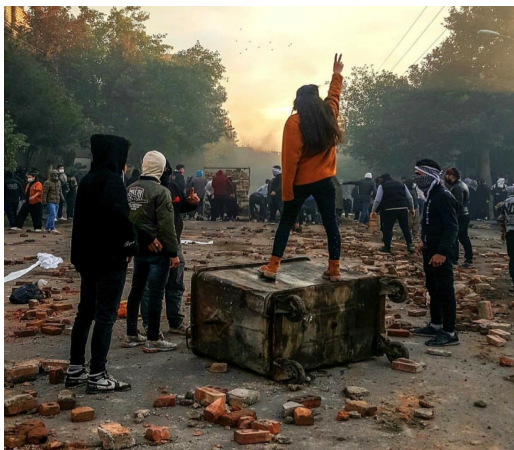
حتی بر اقشار متوسط به بالا جامعه را در آستانه انفجار قرار داده. رژیم و اوباشان حکومتی این را بخوبی میدانند و بهمین دلیل برای حفظ بقای خود سرکوب زنان را بعنوان حلقه اصلی کنترل اوضاع در دستور گذاشته اند. خیال خام اینکه زنان میدان را خالی میکنند و با حربه سرکوب از حق و خواسته های خود عقب مینشینند با واقعیت فاصله زیادی دارد. آنچه که این روزها میبینیم افزایش خشم و نفرت مردمی است که شاهد این برخوردهای وحشیانه هستند. ریزش ترس مردم از رودرویی با نیروهای سرکوبگر هر روز ابعاد بیشتری پیدا میکند. هیچ نشانه ای از چشم انداز تسلیم زنان در مقابل حکومت دیده نمیشود.

اما در این جنگ و سرکوب چه کسی پیروز میدان خواهد بود بستگی به همراهی و همسویی همه انسانهایی دارد که از زندگی زیر یوغ ستم و بیحقوقی و تبعیض به ستوه آمدند و دیگر تن به قبول این وضعیت نمیدهند.

جمهوری اسلامی همزمان با حمله به زنان در داخل دست به موشک پرانی علیه دولت اشغالگر اسرائیل زد. با این اقدام قصد داشت توجه جامعه از سرکوب داخلی را منحرف کرده و مفری برای سرکوب بیشتر بدون جلب توجه مردم به این جریان پیدا کند. موشک پرانی ها عملا بی نتیجه بود و مردم هم کوچکترین اهمیتی به آن ندادند.

این تحرکات نظامی و موشک پراکنی ها مطلقا ربطی به مردم زحمتکش، به کارگران و زنان ندارد. حمله به زنان و سرکوب آزادی اما جنگ مردم است. جنگ همه کسانی است که هیچ منفعت مشترکی با این رژیم سرکوبگر ندارند. در حمله و جنگ علیه زنان ما همگی دخیل و درگیر هستیم. حمله به زنان و اذیت و آزار آنان در خیابان نباید و نمیتواند بی جواب بماند. در این جنگ جامعه ای درگیر است که در طی بیش از چهاردهه علیرغم سرکوب و فشار امنیتی بارها برخاسته و نه قاطع خود به جمهوری اسلامی را فریاد زده.

با تکیه بر تجربه بزرگ خیزش شهرپور، این بار هم عوامل لات و لمپن خامنه ای بسیار وسیع تر جواب قاطعی از مردم آزادیخواه و انقلابی خواهند گرفت.

۲۵ اوریل
۲۰۲۴

تقابل جنبش آزادی زن با جمهوری اسلامی!

ملکه عزتی

از همان ابتدای روی کار آمدن جمهوری اسلامی یک رکن مهم عقبرگرد اجتماعی و برپایی حکومتی بر مبنای احکام ارتجاعی و اسلامی، سرکوب زنان و حمله به آزادیهای فردی آنان در جامعه بوده. اساسا موجودیت این رژیم منحوس در آپارتاید جنسی حاکم بر نیمی از شهروندان جامعه یعنی زنان معنا پیدا میکند. رودرویی زنان با جمهوری اسلامی از نسل انقلاب ۵۷ تا نسل جوان امروز، بواسطه نپذیرفتن حجاب اسلامی و آزادی انتخاب و برخورداری از یک زندگی بدون تحقیر و خشونت امری شناخته شده و معرفی شده است. در این چهار دهه هیچ زمانی و در هیچ مقطعی زنان در آرامش و آسایش زندگی نکرده اند. در تمام این سالها با مشکلات عدیده ای دست و پنجه نرم کرده اند که کمترین آن قوانین عمیقا ضد زن در حیطه خانواده بوده. زنان در همه این سالها با عدم امنیت جانی، تجاوز و خشونت، کودک همسری و قانونی کردن این پدیده غیر انسانی، قتل های ناموسی تا بازداشت و شکنجه و زندان ... روبرو بودند. هیچ زمانی زندگی زنان فارغ از تنش و مقابله روزمره با فرهنگ و سنتهای مردسالارانه و قوانین شنیع دینی نبوده. هویت جمهوری اسلامی با سرکوب زنان گره خورده و مربوط به برهه خاصی از طول حیات ننگین این حکومت نیست. در مقطعی نحوه مقابله و تاکتیک های حکومت علیه زنان بنا بر شرایط و اوضاع سیاسی تغییراتی کرده اما جمهوری اسلامی هرگز در مقابل زنان و مبارزه آنان برای حقوق ابتدایی و اولیه خود ساکت نبوده.

امروز و بعد از خیزش انقلابی ۱۴۰۱ و حضور میلیتانت زنان، این رودرویی آشکارتر شده. بعد از فروکش کردن اعتراضات خیابانی زنان اما به موقعیت قبل از آن خیزش برنگشتند، حضور زنان بی حجاب و آمد و رفت بی محابا و آزادانه آنان در سطح شهرها شمشیر داموکلسی بود که جمهوری اسلامی سنگینی و قدرت آن و بی اعتباری خود را به روشنی میدید. ادامه حضور زنان بدون حجاب اسلامی و با پوشش انتخابی در خیابانها ترس بی اعتبار شدن و به سخره گرفتن اصول و مبانی وجودی حکومت را به جان خامنه ای و بقیه سران حکومت انداخت. سران حکومت که بعد از قتل دولتی مهسا نیروی وحشی گشت ارشاد را از خیابانها جمع کرده بود اینبار دست به انبان قانون بردند و طرح عفاف و حجاب را علم کردند تا این بار با سلاح "قانون" به جنگ زنان بروند اما علیرغم هیاهوی زیاد، زنان وقعی به مصوبه مجلس نگذاشتند و روند رو به رشد حضور زنان در رقص و شادی علنی در خیابانها ادامه یافت.

تا اینکه خامنه ای خطر را بیخ گوش خود دید و دستور سرکوب را با مهملاتی چون "حجاب قانون است، تبعیت از قانون واجب شرعی است" صادر کرد. پیامد این یاهو گویی جابجایی گشت ارشاد با "طرح نور" بود. طرحی که تعبیر هر فاجعه ای هست جز نور! طرحی که یک مشت لات و لمپن ضد زن با ضرب و جرح و ایجاد وحشت برای زنان آنان را با زور سوار بر ماشینهای ون میکنند و با بدترین و فجیع ترین شکل ممکن با آنها بدلیل نداشتن حجاب برخورد میکنند. طرح نور، سپاه مهر و قانون عفاف و حجاب یا هر طرح و ترفند دیگری که به قصد سرکوب و آزار زنان اجرا میشود در اساس تلاش حکومت برای مقابله با مردمی است که با این حکومت سر صلح و آشتی ندارند. فشار بر زنان، اعمال آپارتاید جنسی و خشونت علیه زنان در همه عرصه ها امر تازه و ناشناخته ای نیست، به قدمت عمر جمهوری اسلامی زنان با سرکوب مواجه بودند. آنچه که امروز تازگی دارد این است که حکومت

کارگران بود. توماج صدای جوانان بود. توماج علیه وضع موجود بود و برای تغییر این وضعیت می‌خواند. حکم اعدام توماج حکم اعدام نسل جوانی است که توماج صدایشان بود، حکم اعدام کارگرانی است که توماج برایشان خواند و حکم اعدام نسلی از انسان‌هایی است که علیه وضع موجود هستند. باید در مقابل رژیم اسلامی ایستاد و آنرا با عقب راند، نه تنها برای توماج، بلکه برای همه‌ی انسانی که توماج برای یک بار هم که باشد، صدای اعتراضشان بود.

از توماج حمایت کنیم و این حکم را پس بزنیم.

باید هر کاری که از دستمان برمی‌آید را انجام بدهیم. باید در تمام شهرهایی که حتی یک نفر هم باشیم، تصویر توماج را بلند کنیم و نگذاریم که این صدا خاموش شود. این وظیفه‌ی ماست.

سیوان کریمی ۲۵ آپریل ۲۰۲۴

در تظاهرات‌های دفاع از توماج صالحی شرکت کنید!

سیوان کریمی

رژیم اسلامی درصدد است با اعلام حکم اعدام توماج صالحی، خواننده‌ی رپ جوانی که آهنگهایش مرزبندی با وضعیت موجود و به چالش کشیدن آن است، نبض جامعه و میزان تقابل ما را با چنین احکامی بسنجد. این حکم مطلقاً ربطی به توماج و موسیقیش ندارد. با این حکم رژیم اسلامی می‌خواهد ببیند که اگر معترض جوانی که حالا دنیا او را می‌شناسند را پای چوبه‌ی دار ببرد، واکنش جامعه چه در داخل و چه در خارج چگونه است؟ می‌خواهد حافظه‌ی تاریخی ما را به چالش بکشد که ببیند تا چه اندازه صدای توماج هستیم و او را به یاد داریم.

رژیم اسلامی، رژیم کشتار و قتل است. در این شکی نیست. همین خامنه‌ای در دفاع از کشتار سال ۶۰ و ۶۷، نیروهای سرسپرده خود را تشویق به تکرار آن کرد. کیس توماج، کیس یک نفر نیست. کیس تمام کسانی است که علیه جمهوری اسلامی بودند و هستند و خیابان‌ها را برای تقابل با رژیم اسلامی به سنگر تبدیل کردند. گرفتن نبض جامعه است تا بداند واکنش به چنین حکمی به کجا منتهی می‌شود. آیا آتش خشم مردم و نفرت آن علیه جمهوری اسلامی تمام شده، یا خاکستری است که با چنین احکامی دوباره شعله‌ور می‌شود. این حکم برای ما هم مهم است، برای ما مردم. جدال بین رژیم و اکثریت جامعه که در خیزش شهریور ۱۴۰۱ به اوج رسید و اکثریت عظیم جامعه جوان و بویژه زنان را به خیابان آورد تا به دنبال تغییر این وضعیت باشند، چالشی جدی برای رژیم اسلامی بود. در این خیزش هزاران جوان برای رسیدن به دنیایی برابر و آزادی و رفاه جان خود را از دست دادند. هنوز دومین سالگرد جانباختن هزاران جوان فرانسیده و این بدین معنی است که داغ این عزیزان تازه‌تر از هر زمانی است.

فضای جنگی حاکم بر جامعه، وضعیت فقر و فلاکت، بیکاری و گرانی فاکتورهایی هستند که مانند بشکه‌ی باروت عمل می‌کنند. هر کدام از این فاکتورها می‌توانند جرقه‌ای بزنند و اینبار رژیم اسلامی را برای همیشه به تاریخ بسپارند. رژیم اسلامی هرگاه به بحرانی رسیده باشد، سفره کارگر، جنبش زنان و نهایتاً احکام اعدام را برای عبور از آن و سرکوب هر اعتراضی به کار برده است. حداقل دستمزد کارگران که کماکان چند برابر زیر خط فقر است اولین و مهمترین عامل برای رژیم اسلامی است که بیش از چهار دهه است از آن بهره می‌برد. جنبش زنان با دستبردن به ریشه جمهوری اسلامی و به چالش کشیدن آن، هر روز زیر ضرب رژیم اسلامی است. به سخنان خامنه‌ای در آخرین صحبت‌هایش گوش کنید. در مورد جنگ با اسرائیل صحبت می‌کرد اما یک در میان بحث زنان را به میان آورد و نهایتاً دستور داد تا با تمام قوا برای حداقلی‌ترین خواست آنها یعنی حجاب، چماق به دست بگیرند. و نهایتاً سرکوب و اعدام. آمار بالای اعدام توسط رژیم اسلامی دیگر مثل روز روشن است. هزاران زندانی سیاسی در این سال‌ها توسط رژیم اسلامی اعدام شده‌اند بدون اینکه حتی دادگاهی یک دقیقه‌ای برایشان برگزار شود. توماج صدای

آکسیون بر علیه صدور حکم اعدام برای توماج صالحی در استکهلم

ساعت ۳ بعد از ظهر
شنبه ۲۷ آوریل
در قسمت بالای سرگلس توری

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست ایران - استکهلم
فعالین سازمان فدائیان اقلیت در سوئد
حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست - استکهلم
در همراهی با دیگر نیروهای چپ و کمونیست

parlow TV
تلویزیون پرتو
رسانه تصویری حزب حکمتیست
رسانه‌ای برای یک دنیای بهتر

برنامه‌های تلویزیون پرتو، رسانه حزب کمونیست کارگری - حکمتیست
را بطور زنده از طریق کانال آلترناتیو شورایی دنبال کنید و به
کارگران و دوستانتان معرفی کنید. آدرس خط زنده:
<https://alternative-shorai.tv>

ماهواره: یاه ست ، فرکانس : ۱۲۵۹۴ ، پولاریزاسیون : عمودی ،
سیمبل ریت : ۲۷۵۰۰ ، اف ای سی : ۳/۲

ساعات پخش به وقت ایران :
هر روز از ساعت ۲۱:۳۰ تا ۲۲:۳۰
تکرار روز بعد در ساعت های : ۳:۳۰ تا ۴:۳۰ ، ۹:۳۰ تا ۱۰:۳۰ ، ۱۵:۳۰ تا ۱۶:۳۰

جنبش مجمع عمومی را گسترش دهیم!

را به سرکوب آن فرستادند. خفقان رسانه ای اکنون در امریکا و اکثر کشورهای اروپایی از جمله آلمان بر قراراست وهرنوع اعتراضی به جنایت اسرائیل با عنوان یهودی ستیزی سرکوب ویا افراد مورد پیگرد قانونی قرار می گیرند و اکنون اعتراض دانشجویان در امریکا را به همین بهانه سرکوب و معترضین را دستگیر می کنند.

دولتهای بورژوازی برای پیشبرد سیاستهای جنگی خود، یا به عوامفریبی ومهندسی افکار، جعل اخبار، یا تحریک تمایلات ناسیونالیستی ونژاد پرستانه برای پیشبرد اهداف ارتجاعی خود دامن می زنند ودر صورت لزوم به سرکوب اعتراضات پناه میبرند. با آغازجنگ روسیه علیه اکراین هر نوع اعتراض شهروندان به جنگ در روسیه، دستگیر، سرکوب وزندانی می شوند. و از آغاز شروع جنگ در غزه هر نوع اعتراضی علیه نسل کشی در اسرائیل با اختناق رسانه ای وسرکوب روبرو می شوند. دولتهای بورژوازی هر جا منفعتشان به خطر بیفتد حداقل آزادی برای اعتراض و ابرازوجود اعتراضی را زیر پا می گذارند.

دانشجویان دانشگاههای امریکا سیاستهای دولت امریکا در حمایت از دولت اسرائیل را به چالش کشیدند وسکوت جامعه امریکا در مقابل نسل کشی در در غزه را شکستند. این اعتراضات سمپاتی زیادی را در جامعه امریکا علیه جنایات جنگی در غزه ایجاد کرده است. دانشجویان می خواهند که دولت امریکا حمایتهای مالی و نظامی خود را ازاسرائیل قطع کنند. با وجود سرکوب شدید ومحدودیت برای بر پایی اعتراضات، اعتراض دانشجویان همچنان ادامه دارد.

۲۵ آوریل ۲۰۲۴

گسترش اعتراض دانشجویان دانشگاههای امریکا علیه جنگ در غزه سعید یگانه

چندین روز است که تحصن و اعتراضات دانشجویان در دانشگاههای امریکا به نسل کشی در غزه ادامه دارد و خواهان پایان جنگ دولت اسرائیل علیه مردم فلسطین در غزه هستند. دامنه این اعتراضات به حدی است که با اعتراضات وسیع دانشجویی علیه جنگ در ویتنام در اواخر دهه شصت مقایسه می شود. به دنبال سرکوب تحصن اعتراضی دانشجویان در روز ۱۸ آوریل، جمع کردن چادر دانشجویان ودستگیری ۱۰۰ دانشجو در منطقه تجاری نیویورک، اعتراض و تحصن دانشجویان در چندین دانشگاه از جمله هاروارد، تگزاس، براون، کالیفرنیا، نیویورک بخصوص دانشگاه کلمبیا گسترش یافته است. از زمان آغاز جنگ دانشگاههای امریکا بارها صحنه تظاهرات علیه جنگ در غزه بوده، اکنون این اعتراضات در دانشگاهها فراگیر شده است. صدها دانشجو در دانشگاهها توسط پلیس دستگیر شده اند.

روز چهارشنبه دانشگاههای تگزاس و کالیفرنیا به صحنه درگیری پلیس و دانشجویان تبدیل شد. در دانشگاههای تگزاس در آستین پلیس برای جلوگیری از راهپیمایی دانشجویان در محوطه دانشگاه به دانشجویان حمله کردند و تعدادی از آنان را دستگیر کردند. پلیس در دانشگاه هاروارد در ماساچوست نیز دسترسی دانشجویان به محوطه دانشگاه را مسدود کرده، با این وجود دانشجویان به برپایی چادر و تحصن و به همبستگی با سایر دانشگاهها به اعتراض پیوستند. فرماندار پاسیلوانیا گفته است آنچه در برخی دانشگاهها از جمله دانشگاه کلمبیا رخ داده وضعیت خارج از کنترل است. مایک جانسون رئیس کنگره امریکا از دانشجویان یهودی دلجویی کرده و گفته آنچه در دانشگاهها می بینم منجر کننده، غیر قابل قبول است و از همه رهبران امریکا خواسته که این اعتراض را محکوم کنند و تهدید کرده چنانچه دانشجویان به تحصن و اعتراض پایان ندهند ممکن است گارد ملی را وارد عمل کنند. دولت امریکا معمولاً در شرایط های اضطراری گارد ملی را برای کنترل و آرام کردن اوضاع فرا می خواند. نتانیاهو رئیس دولت نسل کش اسرائیل نیز اعتراضات دانشجویی را محکوم کرده و آن را یهودی ستیزی و وحشتناک خوانده و خواهان پایان دادن به این اعتراضات شده است.

به دنبال اعتراضات وسیع در جهان علیه جنایات دولت نژاد پرست اسرائیل در غزه، اکنون برای اولین باردر شش ماه گذشته است که دانشجویان دردانشگاههای امریکا به این اعتراض وسیع جهانی پیوسته اند و پیش قدم شده اند. اعتراضات دانشجویان به جنایات اسرائیل در غزه و در دفاع از مردم فلسطین در شرایطی آغاز شد که دولت امریکا ضمن حمایت همه جانبه از دولت اسرائیل در این نسل کشی، اخیراً میلیاردها دلار کمک مالی و نظامی به دولت اسرائیل را تصویب کرده است.

با شروع جنگ دولت نژادپرست اسرائیل علیه مردم بی دفاع غزه، حمایت امریکا و اکثر دولت های غربی از دولت اسرائیل مشوق جنایت و اشغال و شقاوتی بی مرز نسبت به مردم فلسطین شد و هر نوع اعتراض به این نسل کشی را به بهانه یهودی ستیزی قدغن و یا پلیس

اعدام قتل عمد دولتی است!

در اول مه علیه فقر و ریاضت اقتصادی

علیه جنگ امپریالیستی و نسل کشی در غزه

به پا خیزیم

نه به کاپیتالیسم، زنده باد سوسیالیسم

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

آوریل ۲۰۲۴

همه ایرانیان آزادیخواه و برابری طلب را به شرکت در راهپیماییهای اول مه در کشورهای اروپایی (بریتانیا، سوئد، آلمان، نروژ، فنلاند) فرا میخوانیم:

لندن: چهارشنبه اول ماه مه، ساعت ۱۱ صبح

محل تجمع کتابخانه مارکس از ساعت ۱ بعد از ظهر راهپیمایی به سمت میدان ترافالگار

The Marx Memorial Library in London
37A Clerkenwell Grn, London EC1R 0DU

سوئد:

استکهلم: چهارشنبه اول مه

Medborgarplatsen تجمع راس ساعت ۱۲ ظهر در میدان

راس ساعت ۱۳ بعد از ظهر راهپیمایی به سمت
Kungstradgarden

گوتنبرگ: چهارشنبه اول مه

گوتنبرگ: یرن توریت ساعت ۱۰ تا ۱۵ چادر و میز اطلاعاتی

آلمان-کلن: چهارشنبه یک مه ۲۰۲۴

رژه و تظاهرات ساعت ۱۲ ظهر

Heumarkt, DGB-Haus, Hans-Böckler-Platz
سخنرانی و میز کتاب و اطلاعاتی ساعت ۱۳ در Heumarkt

زیگن: چهارشنبه یک مه ۲۰۲۴

برگزاری رسمی رژه از ساعت ۱۲:۳۰
Koblenzer Str. 151, 57072 Siegen

از ساعت ۱۳:۳۰ الی ۱۹ در Kornmarkt, 57072 Siegen
برگزاری سخنرانی ها از سوی سخنرانان از احزاب مختلف چپ و کمونیستی شهر و حزب حکمتیست، همراه با اجرا زنده موسیقی در سه بخش

برلین: مارش اول مه اتحادیه های کارگری

شروع مارش ساعت ۱۰

Karl-Marx-Allee/Parise Kommune

Rotes Rathaus پایان

نروژ: اسلو: چهارشنبه: تجمع در میدان کارگر از ساعت ۱۱ تا ۱۲:۳۰
بعد راهپیمایی به سمت پارلمان نروژ و بعد از سخنرانیها از مسیر دیگر به میدان کارگر بر میگردند.

فنلاند: هلسینکی

مارش ۱ مه ۲۰۲۴ در هلسینکی روز چهارشنبه - محل و زمان برگزاری مراسم

محل تجمع: ساعت ۱۱ میدان هاکانیه می Haka Niemin Tori -
ساعت ۱۱،۱۵ راهپیمایی بطرف مرکز اصلی شهر هلسینکی جنب کتابخانه عمومی، (Kansalaistori محوطه کیاس ما (Kiasma)

اول مه روز یک طبقه جهانی و یک جنبش بین المللی کارگری است که اعتراض ویژه‌ای به نظام کاپیتالیستی دارد. در جامعه سرمایه‌داری اعتراض طبقات و اقشار مختلف وجود دارند. اعتراض طبقه کارگر به نظم موجود اما اعتراضی ریشه ای و طبقاتی است. اساس این نظام روی خرید و فروش نیروی کار، مالکیت خصوصی بر ابزار کار و تولید و محصول تولید، سلطه سیاسی و اقتصادی و فرهنگی اقلیت ناچیز بورژوازی بنا شده است. کارگران میخواهند اساس نظم مبتنی بر بردگی مزدی را تغییر دهند. بشریت کارگری که هر روز جهان را میسازد، خود نیز میتواند آن را اداره کند. سلب قدرت از دولتهای سرمایه‌داری و بدست گرفتن روال امور، تنها راه آزادی طبقه کارگر و به این اعتبار آزادی بشریت در کره خاکی است. این امر انقلاب کارگری برای سرنگونی سرمایه داری و پی افکندن نظم نوین سوسیالیستی و جامعه انسانهای آزاد و برابر و خوشبخت است.

در اول مه، کارگران بجای هویت‌های کاذب ملی و مذهبی و قسمتی، بجای دمیدن در شیپور ناهنجار ناسیونالیسم، بر هویت طبقاتی و انترناسیونالیستی خود تاکید می‌کنند. در اینروز علیه نظم کاپیتالیستی، علیه جنگ و میلیتاریسم دولتهای سرمایه‌داری، علیه نسل کشی مردم فلسطین توسط دولت نژادپرست و آپارتاید یهودی اسرائیل، علیه تروریسم دولتی و اسلامی بمیدان بیائیم. طبقه کارگر ایران، همبستگی انترناسیونالیستی خود را با مبارزات دیگر بخشهای طبقه جهانی کارگر اعلام میکند.

ایرانیان آزادیخواه و برابری طلب

راهپیمایی اول ماه مه امسال در حالی برگزار می شود که در همین جوامع اروپایی فقر و ریاضت اقتصادی از جانب دولتهای اروپایی به مردم این جوامع تحمیل می شود و در عین حال میلیاردها میلیارد پوند و دلار هزینه جنگهای امپریالیسی اشان می کنند و قریب به ۷ ماه است نسل کشی علیه مردم فلسطین در مقابل دوربینهای جهان صورت می گیرد.

روز جهانی کارگر را به روز اعتراض در میداین شهرهای اروپا با شعارهای نه به فقره، نه به ریاضت اقتصادی، نه به جنگ امپریالیستی، و نه به نسل کشی در غزه تبدیل کنیم.

تشکیلاتهای خارج کشور حزب حکمتیست از لندن تا برلین و کلن و زیگن، از استکهلم تا گوتنبرگ و اسلو و کپنهاگ و هلسینکی همراه با اتحادیه های کارگری در مارش اول مه شرکت خواهند کرد. شما را به شرکت در این تجمعات و سمینارها فرا می خوانیم. در اطلاعیه بعدی زمان و مکان تجمعات و سمینارها به اطلاع خواهد رسید.

زنده باد اول ماه مه روز اتحاد و همبستگی کارگران

کلی بسته است. وضعیتی بحرانی و انقلابی که پایان دادن به آن تنها در گرو گسترش و تعمیق مبارزات کارگران و توده های مردم ایران در برپایی یک انقلاب اجتماعی است.

طی سال های گذشته، مبارزات کارگران از آنچنان رشدی برخوردار بوده است که اینک می توان انتظار داشت تا طبقه کارگر ایران دوشادوش کارگران جهان، اول ماه مه را به روز رزم مشترک و گسترش اعتراض و اعتصاب علیه سیاست های ضد کارگری جمهوری اسلامی و نظم طبقاتی موجود تبدیل کنند. خصوصاً در این وضعیت بحرانی که جمهوری اسلامی نان را از سفره کارگران ربوده، امنیت شغلی را از آنان گرفته، و بیکاری و فقر و نداری را در گستره ای وسیع بر کارگران و توده های زحمتکش تحمیل کرده است، از این رو، جا دارد تا کارگران ایران مبارزات خود را با اتحاد و همبستگی سراسری در گستره ای وسیع تر از پیش در مقابل ستمگران و استثمارگران حاکم بر ایران صف آرایی کنند.

چرا که اول ماه مه - روز رزم جهانی کارگر - فرصتی است تا کارگران ایران با تجربه برگرفته از پس یک قرن مبارزه و ایستادگی در مقابل سرمایه داران و نیز تجربه برگرفته از مبارزات تاکتونی خود، در این مرحله از تاریخ مبارزاتی توده های مردم ایران که بسیار تعیین کننده است و عموم توده های مردم ایران چشم به مبارزات آنان دوخته اند، با نمایش قدرت طبقاتی و همبستگی مبارزاتی، رسالت تاریخی خود را برای انجام وظایف خطیر پیشارو به نمایش بگذارند. کار را تعطیل، مبارزه را تعمیق و با شعارهای مستقل و گام های استوار در مسیر تحقق اهداف نهایی خود که همانا سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی، تحقق انقلاب اجتماعی و برپایی حاکمیت شورایی کارگران و زحمتکشان است، قدم بردارند.

هرچه گسترده تر باد مبارزات کارگران در اول ماه مه، روز جهانی کارگر

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم

۲۳ آوریل ۲۰۲۴ - ۴ اردیبهشت ۱۴۰۳

امضاها: اتحاد سوسیالیستی کارگری، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری - حکمتیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان (اقلیت) و هسته اقلیت

اعلامیه شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست

خجسته باد اول ماه مه، روز اتحاد و همبستگی جهانی کارگران

در آستانه اول ماه مه، روز همبستگی و رزم مشترک کارگران جهان قرار داریم. روزی که کارگران، در صفوفی متحد، فارغ از هرگونه نژاد و رنگ و پوست و مذهب و ملیت، متحد و یکپارچه علیه ستمگران استثمارگر و سرکوبگران نظام سرمایه داری در گستره ای جهانی رژه می روند و سرود انترناسیونال را آواز می دهند.

امسال، در شرایطی به پیشواز اول ماه مه می رویم که جهان سرمایه داری با بحران های عدیده ای دست به گریبان است. جنگ و ناامنی جهان را فرا گرفته است. شکاف طبقاتی روز بروز عمیق تر، شدت استثمار فزونتر و ارزش نیروی کار نسبت به گذشته کاهش بیشتری یافته است. سرمایه داری جهانی برای برون رفت از بحران های ذاتی خود، علاوه بر تشدید استثمار، جنگ و ناامنی را نیز بر کارگران و زحمتکشان جهان تحمیل می کند. تداوم ویرانگر جنگ روسیه و اوکراین و تبعات اقتصادی این جنگ ارتجاعی، هم اینک نه فقط بر سر کارگران و توده های زحمتکش روسیه و اوکراین آوار شده است، بلکه به تدریج تأثیرات مخرب خود را بر زندگی کارگران و شهروندان اروپایی نیز گذاشته است.

در کنار تجاوز نظامی روسیه به اوکراین، یورش نیروهای اسلامی و ارتجاعی حماس به اسرائیل بهانه ای برای ارتش متجاوز و رژیم دست راستی و اشغالگر اسرائیل شد تا مردم بی دفاع فلسطین را از زمین و دریا و هوا به بی رحمانه ترین شکل ممکن کشتار کند. تداوم این جنگ شش ماهه و احتمال کشیده شدن آن به منطقه هم اینک همانند کابوسی نه فقط کل خاورمیانه را تهدید می کند، بلکه با ماجراجویی موشکی جمهوری اسلامی کابوس ویرانگر این درگیری ها بر زندگی و روند مبارزات کارگران و توده های زحمتکش ایران نیز سایه افکننده است.

با این همه و به رغم اینکه جنگ افروزی و ناامنی هایی که جهان سرمایه داری برای سودبری بیشتر به کارگران کشورهای پیشرفته سرمایه داری تحمیل کرده است، اما در بسیاری از کشورهای جهان کارگران برای جلوگیری از تهاجم بیشتر طبقه سرمایه دار و دستیابی طبقه کارگر به یک زندگی بهتر با اعتصاب و اعتراضات خیابانی در مقابل استثمارگران صف آرایی کرده اند.

در ایران نیز طبقه کارگر برای دست یابی به مطالبات بر حق خود، سالی پر از اعتراض و اعتصاب و مبارزه را علیه طبقه سرمایه دار و دولت حامی منافع آنان پشت سر گذاشته است. اکنون در آستانه اول ماه مه در شرایطی به استقبال روز جهانی کارگر می رویم که رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی در بحران های عمیق سیاسی، اقتصادی و اجتماعی غوطه ور است. بحران هایی که بر گلوی رژیم چنگ انداخته و راه استمرار و برون رفت طبقه حاکم از وضعیت موجود را به

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست در کردستان

توماج را آزاد کنید!

دور نیست که چوبه‌های دارت‌ان را به آتش بکشیم

طبق اظهارات وکیل توماج صالحی، بیدادگاه رژیم قتل و جنایت در اصفهان توماج صالحی را به مفسد فی الارض و اعدام محکوم کرده است. این در حالی است که قبلاً دیوان عالی کشور حکم اعدام را لغو کرده بود.

جمهوری اسلامی این روزها زیر فشارهای عدیده به مانند مارزخمی به همه جا حمله می‌برد. نبرد جسورانه زنان دلیر در مقابل وحوش انتظامی می‌رود تا طرح ارتجاعی "نور" رهبر جنایت‌کار را به گل بنشانند. مبارزات بی وقفه کارگران و دانشجویان، پرستاران، مالباختگان، فرهنگیان، بازنشستگان و دیگر اقشار، سران این رژیم سرکوبگر را دچار هذیان کرده است. در یک کلام بن بست بحران‌های چندلایه اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، ایدئولوژیک، بین المللی و شکاف‌های همیشگی درونی به واقع جمهوری اسلامی را در آستانه فلج شدن قرار داده است.

این جنایتکاران برای برون رفت از این موقعیت دشوار، پشت نیروهای سرکوب برای مقابله با جامعه پنهان شده‌اند. به این امید که سرکوب مردم به جان آمده را عقب برانند. با حمله به زنان، زندانیان، معترضین و چنگ و دندان نشان دادن به کل جامعه، در تلاشند از زیر تعرض مردم متنفر و خشمگین جان سالم بدر ببرند.

حکم اعدام توماج صالحی خواننده رپ و صدای محبوب مردم انقلابی، زهر چشمی است که جنایتکاران خیال دارند از مردم سرنگونی طلب جامعه ایران بگیرند. اما زهی خیال باطل! این اقدام جنایت‌کارانه فقط می‌تواند راه سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی را کوتاه‌تر کند. دست جنایت‌کارانه آنان را از سر خواننده محبوب مردم مبارز بردارید!

مردم مبارز کردستان! جوانان انقلابی!

برای پشیمان کردن حکومت کشتار و اعدام و باطل کردن تهدید جان توماج به پا خیزید! صحنه مبارزه و کف خیابان خالی نیست! زنان قهرمان با سرکوب گران قصی القلب درگیر مبارزه‌ای نفس‌گیر و تعیین کننده هستند. با هر شیوه و وسیله‌ای که برایتان ممکن است صدای اعتراض خود را به حکم اجنایتکارانه توماج صالحی بلند کنید.

شورای نیروهای چپ و کمونیست در کردستان ضمن تلاش برای سازمان دادن حرکت‌های اعتراضی، از کلیه نهادها و تشکلهای و شخصیت‌های آزادیخواه و مخالف اعدام انتظار دارد با تمام توان برای لغو حکم جنایت‌کارانه توماج بکوشند.

شورای همکاری

نیروهای چپ و کمونیست در کردستان

نه، به اعدام! مرگ بر جمهوری اسلامی

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست در کردستان

۶ اردیبهشت ۱۴۰۳

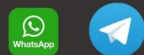
۲۵ آوریل ۲۰۲۴

زنده باد شوراها!

ارگانهای اعمال اراده مستقیم توده‌ای و کارگری را همه جا ایجاد کنید! در کارخانه‌ها و محلات شوراها را برپا کنید! امروز شورا ارگان مبارزه و قیام و فردا ارگان حاکمیت!

راههای ارتباط با حزب حکمتیست

برای ارسال خبر، فیلم و گزارش و تماس با حزب حکمتیست از طریق واتساپ و تلگرام و تماس مستقیم با این شمارهها تماس بگیرید.

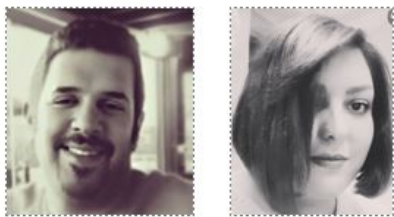
صالح سرداری ۰۰۴۹۱۷۶۶۳۴۶۱۹۴۲
پروین کابلی ۰۰۴۶۷۰۷۷۴۴۰۲۰
رحمان حسین زاده ۰۰۴۶۷۳۹۲۲۵۹۶۹
ملکه عزتی ۰۰۴۷۴۱۲۶۰۴۹۷

www.hekmatist.org

حزب حکمتیست ایران - حکمتیست

Worker-communist Party of Iran - Hekmatist

زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

اخبار مبارزات کارگری و اعتراضات اجتماعی

تهیه و تنظیم: سپیده امیر عسگری و آرش کلهر

دادگاه کذایی اصفهان توماج صالحی را به اعدام محکوم کرد

امیر رئیسین، وکیل توماج صالحی، هنرمند بازداشتی در ایران خبر از صدور حکم اعدام به اتهام افساد فی الارض برای موکلش داد و اخبار منتشر شده مبنی بر عفو او را تکذیب کرد. رئیسین با اشاره به صدور حکم توماج صالحی، خواننده بازداشتی در ایران از سوی دادگاه کذایی اصفهان اظهار کرد: "شعبه یک دادگاه اصفهان، در اقدامی که در نوع خود بی سابقه است، حکم دیوان عالی کشور در باره پرونده سال ۱۴۰۱ توماج صالحی را اجرایی نکرد و با "ارشادی" خواندن این حکم و تاکید بر استقلال دادگاه بدوی، توماج صالحی را به اتهام افساد فی الارض، به اشد مجازات یعنی اعدام محکوم کرد". این حکم جنایتکارانه، به حق با موجی از اعتراض و تنفر از رژیم اسلامی مواج شد! است! توماج صالحی که خود صدای اعتراضی نسل جوان در ایران است، امروز شایسته حمایت گرم کارگران، زنان، دانشجویان، فرهنگیان، بازنشستگان و تمامی مردم عاصی از قوانین ارتجاعی رژیم اسلامی است! ما در برنامه جامعه و کارگران ضمن محکوم کردن حکم جنایتکارانه اعدام، خواهان آزادی فوری توماج صالحی و کلیه زندانیان سیاسی هستیم!

تجمع اعتراضی کارگران فولاد اهواز

شماری از کارگران اخراجی گروه ملی صنعتی فولاد اهواز، روز یکشنبه دوم اردیبهشت ۱۴۰۳، مقابل ساختمان مجلس در تهران دست به اعتراض زدند. پیشتر این گروه از کارگران مقابل محل کار خود تجمعات اعتراضی برگزار کرده و خواستار بازگشت به کار فوری خود و لغو احکام اخراج شده بودند.

در روزهای پایانی اسفندماه سال گذشته، تعدادی از کارگران گروه ملی فولاد با پرونده سازی حراست و به دستور علی محمدی مدیرعامل شرکت از کار اخراج و گروه دیگری نیز به ورزشگاه غدیر اهواز تبعید شدند. این شکل از سرکوب و برخورد با کارگران گروه ملی صنعتی فولاد، در پی اعتصاب های پرشکوه و گسترده چند ماه گذشته و خواست های برحق آنها از جمله؛ همسان سازی حقوق ها، اجرای طرح طبقه بندی مشاغل، بازگشت به کار همکاران اخراجی، تعیین وضعیت کارگران شفقی، خلع ید از بانک ملی و عزل علی محمدی صورت گرفته است.

اعتصاب و تجمع کارگران شرکت سنگ آهن مرکزی بافق

پنجشنبه ۳۰ فروردین کارگران بزرگترین هلدینگ اقتصادی استان یزد شرکت سنگ آهن مرکزی بافق بار دیگر دست به اعتصاب زده و مجموعه را به تعطیلی کشاندند. این اعتصاب از روز گذشته آغاز شده و امروز وارد دومین روز خود شده است. در پی تجمع اعتراضی کارگران شرکت سنگ آهن مرکزی بافق نسبت به عدم تحقق خواسته های این کارگران، راه های ورودی به معدن چغارت با دامپتراک مسدود شد. مهمترین خواسته کارگران شرکت سنگ آهن بوری نشدن سنگ آهن تا زمان انجام دادن تمامی تعهدات صندوق بازنشستگی نسبت به شهر و پرسنل از جمله واگذاری سهام ترجیحی به کارگران، واگذاری ۱۵ درصد سهام شرکت سنگ آهن به شهرستان، جلوگیری از تعدیل نیرو در شرکت، احداث کارخانه های جوار معدنی و که در صورتجلسه ۱۶ بندی سال ۹۳ و صورتجلسه ۲

دی ماه ۱۴۰۰ به آن اشاره شده است. همینطور توضیح خواستن از مدیر شرکت که چرا به جای اینکه قرار بوده ۵۰ هزار میلیارد تومان در شرکت سرمایه گذاری کنید امروز شرکت ۱۶ هزار میلیارد تومان بدهکار است؟

اعتصاب رانندگان نیشان دار کشور

شنبه ۱ اردیبهشت ۱۴۰۳ رانندگان نیشان دار در تهران به نشانه اعتراض به حق معیشتی خود دست به اعتصاب سراسری زده و با عدم حمل هرگونه بار اعلامی، اعتراض خود را اعلام کردند.

تعطیلی کارخانه قند کرج با ۲۵۰ کارگر

کارخانه قند کرج که با تولید ۳۰۰ تن شکر در روز یکی از مجموعه های بزرگ تولید قند کشور به شمار می رفت، مدتهاست به حالت نیمه تعطیل درآمده و حالا در آستانه ورشکستگی کامل قرار دارد. ۳۷ درصد از سهام این کارخانه که یک سوم قند تهران را تامین می کند در اختیار صندوق ذخیره فرهنگیان و مابقی در اختیار بخش خصوصی است و مدیرعامل آن از سوی مدیرعامل صندوق ذخیره فرهنگیان مشخص می شود. حالا شنیده می شود قرار است با انحلال این کارخانه و عدم پرداخت حقوق کارگران و بازنشستگی زود هنگام نیروهای باسابقه آن، زمین های این کارخانه به فروش رسیده و کارخانه به طور کامل تعطیل شود.

تجمع کارگران اخراجی کاغذ پارس شوش

کارگران کاغذ پارس طبیعت سلولز در اعتراض به اخراج ۱۰۰ نفر از همکاران خود و بلا تکلیفی شغلی مقابل ساختمان فرمانداری شوش تجمع اعتراضی برگزار کردند. کارگران دو ماه حقوق اسفند و فروردین ماه را از کارفرما طلب دارند و دو ماه حق بیمه نیز پرداخت نشده است. کارگران می گویند: ما عمری را در این شرکت گذراندیم و زمانی که کار میکردیم از مخارج زندگی با توجه به تورم بر نمی آمدیم، الان که اخراج شدیم و عذر ما را خواستند یعنی نابودی ما و خانواده هایمان در این شرایط. بدهی به بازار، اقساط وام ها و خرج و مخارج را از کجا تهیه کنیم؟ یکشنبه ۲ اردیبهشت ۱۴۰۳ نیز بیش از ۴۰۰ نفر از کارگران نسبت به اخراج و حمایت از کارگران اخراجی در مقابل فرمانداری شهرستان شوش تجمع اعتراضی برپا نمودند.

پلی اکریل اصفهان با ۲۰۰۰ کارگر در آستانه تعطیلی

کارخانه "اکریلیک یک" تولید ندارد، کارخانه "اکریلیک دو" تعطیل شده و کارخانه "پلی استر" هم با ظرفیت پایین کار می کند و در آستانه توقف کامل تولید قرار دارد. یکی از کارگران کارخانه پلی اکریل اصفهان می گوید این شرکت با سابقه به دلیل تصمیم های غلط وزیران دولت ابراهیم رئیسی و همچنین افزایش قیمت پایه محصولات پتروشیمی در آستانه ورشکستگی و تعطیلی کامل است و دولتی ها نیز برای حل این بحران کمکی نمی کنند. وی گفت:

اخبار مبارزات کارگری و اعتراضات...

تحقق خواسته‌هایشان مقابل ساختمان سازمان تأمین اجتماعی اهواز دست به تجمع و راهپیمائی زدند.

تجمع سراسری بازنشستگان مخابرات کشور

روز دوشنبه ۳ اردیبهشت ۱۴۰۳ جمع‌هایی از بازنشستگان مخابرات در شهرستان‌های ارومیه، همدان، اراک، بندرعباس، خرم‌آباد، تبریز، میوان، سنندج، کرمانشاه، رشت، تهران، اردبیل، اهواز و در اعتراض به عدم رسیدگی به مطالباتشان از جمله اجرای کامل آئین‌نامه پرسنلی و استخدامی سال ۸۹ و رفع مشکلات بیمه درمانی، مطابق تجمعات هر هفته دوشنبه‌های اعتراضی، مجدداً مقابل شرکت مخابرات دست به تجمع زدند.

تجمع مشترک بازنشستگان کشوری و تأمین اجتماعی اهواز

روز سه‌شنبه ۴ اردیبهشت ۱۴۰۳، جمع‌هایی از بازنشستگان تأمین اجتماعی، کشوری و فرهنگیان بازنشسته اهواز مجدداً و در اعتراض به وضعیت بد معیشتی و عدم تحقق خواسته‌هایشان مقابل ساختمان استانداری خوزستان دست به تجمع زدند.

در پتروشیمی رازی دو کارگر کشته و چهار نفر مصدوم شدند

صبح جمعه ساعت ۱۰:۲۳، سقوط یک دستگاه جرثقیل پتروشیمی رازی که در اسکله‌ی شماره ۶ در حال انجام تعمیرات بود، منجر به مرگ دو کارگر و مصدوم شدن چهار نفر از کارگران تعمیرات شده است. دو نفر از مصدومان حادثه به صورت سرپایی درمان و دو نفر دیگر نیز به مراکز درمانی اعزام شدند. حال عمومی مصدومان "مطلوب" گزارش شده است. فقط در استان تهران، طی سال ۱۴۰۲ تعداد ۴۱۴ کارگر بر اثر حادثه ناشی از کار جان باخته‌اند. آمار جدید پزشکی قانونی. تازه سال قبل آمار کمتر و ۴۰۰ نفر بوده. یعنی در تهران میانگین روزی بیشتر از یک کارگر در حین کار کشته می‌شود. بعد وزارت کار میگه کلا ۱۴۰۱ در کل کشور ۷۰۰ نفر کارگر در حین کار جانباخته‌اند!

تشدید فشار حراست در دانشگاه نوشیروانی بابل

حراست دانشگاه نوشیروانی از ابتدای هفته در سطح بی‌سابقه‌ای با پوشش دانشجویان دختر برخورد و اقدام به ضبط کارت دانشجویان کرده است. در دو روز گذشته برخی از دانشجویان دختر امکان ورود به دانشگاه را نیافتند و چندین نفر به حراست دانشگاه احضار شدند.

"حبس تعزیری" برای مجید کریمی و مسعود فرهیخته

دادگاه کذایی سنندج مجید کریمی از اعضای هیات مدیره انجمن صنفی معلمان کردستان و مسعود فرهیخته از اعضای هیات مدیره کانون فرهنگی اسلامشهر را به سه ماه حبس تعزیری محکوم کرد که با توجه نداشتن سابقه کیفری هر یک را به هشت میلیون تومان جزای نقدی بدل از حبس تبدیل کرده است. در رای دادگاه شرکت این معلمان در تجمع‌های اعتراضی، ایراد سخنرانی و حمایت از معلمان زندانی را مصداق جرم عنوان کرده است. این دو فعال صنفی معلمان پیش‌تر در جریان اعتراضات معلمان بازداشت شده و با قید وثیقه آزاد شده‌اند.

خودکشی منجر به مرگ آریان یآوری از بازداشتی‌های ۱۴۰۱

آریان یآوری، جوان ۱۹ ساله اهل شهر بوکان و از بازداشت شدگان اعتراضات سراسری ۱۴۰۱ با اقدام به خودکشی به

متاسفانه با تصمیمی که هیات وزیران در تاریخ یازدهم شهریور ۱۴۰۲ برای تعدیل بهای خوراک دریافتی تولید در صنعت نساجی گرفت، در کنار افزایش قیمت پایه محصولات پتروشیمی در شهریور سال گذشته که منجر به افزایش ۳۰ درصدی قیمت موارد اولیه تولید پلی‌استر کارخانه پلی‌اکریل شد، پایه‌های این شرکت به لزره افتاد. این اتفاقات باعث بالا رفتن بهای تمام‌شده محصولات پلی‌اکریل به تبع آن عدم امکان رقابت در بازار شد. کار به جایی رسیده است که دیگر تولید محصول در این واحد تولیدی و مادر صنایع نساجی، توجیه اقتصادی ندارد و این شرایط نقدینگی شرکت را به شدت تحت تاثیر قرار داده است.

ادامه‌ی نه گفتن پرستاران به اضافه کار اجباری

پرستاران بیمارستان‌های مختلف، کمپین‌هایی در اعتراض به اضافه کار اجباری به راه انداخته‌اند. در هفته‌ها و ماه‌های اخیر، پرستاران در بیمارستان‌های شهرهای مختلف، نسبت به اضافه کار اجباری اعتراض کرده‌اند؛ برای نمونه، برخی از پرستاران مشهد به دیوان عدالت شکایت برده‌اند و دست از اضافه کار اجباری کشیده‌اند. در روزهای اخیر، حدود ۲۰۰ پرستار بیمارستان رجایی شیراز نیز در اعتراض به شیفت‌های زیاد و مبلغ بسیار ناچیز اضافه کار اجباری، درخواست عدم اضافه کار اجباری را پر کرده‌اند؛ این پرستاران می‌گویند دیگر حاضر نیستیم به اضافه کار اجباری که بیکاری صرف است، تن بدهیم. حق‌الزحمه اضافه کار اجباری پرستاران بسیار ناچیز و رقمی بین ۱۶ تا ۲۰ هزار تومان برای هر ساعت کار است.

تجمع اعتراضی کارگران پاکبانی شهرداری یاسوج

دوشنبه ۳ اردیبهشت ۱۴۰۳ کارگران پاکبانی و بهداشت شهرداری یاسوج در مقابل شهرداری دست به اعتراض زدند. این کارگران، خواستار پرداخت ۵ ماه حقوق معوقه و سایر مطالبات مرتبط خود هستند. گذران زندگی با این حقوقها، فلاکت است و معوقه شدن آن مرگ تدریجی است. پیمانکاران واسطه‌ای بین شهرداری و کارگران برای غارت دستمزد ناچیز آنان هستند. بخش مهمی از دسترنج کارگران نصیب پیمانکاران میشود. اغلب زدویندهای رانتی و منفعت طلبانه بین کارفرمای اصلی و پیمانکاران وجود دارد که دودش به چشم کارگران میرود.

تجمع کارگران شهرداری فردیس کرج و جواب وقیحانه شهردار

کارگران شهرداری فردیس کرج در اعتراض به عدم دریافت سه ماه حقوق معوقه خود در مقابل ساختمان شهرداری مربوطه تجمع کردند. در مقابل در ویدیوی مربوط به این اعتراضات مشاهده میشود که شهردار فردیس کرج به کارگرانی که سه ماهه حقوق نگرفتند گفته: "همه شما را ظرف مدت یکساعت تسویه حساب و اخراج می‌کنم، نیرو در شهر زیاد است. شما دست من را بوسیدید که داخل شدید!"

راهپیمائی اعتراضی بازنشستگان تأمین اجتماعی اهواز

روز یک‌شنبه ۲ اردیبهشت ۱۴۰۳، جمعی از بازنشستگان تأمین اجتماعی اهواز مجدداً و در اعتراض به وضعیت بد معیشتی و عدم

اخبار مبارزات کارگری و اعتراضات اجتماعی...

زندگی خود پایان داد. وی اخیراً توسط نهادهای امنیتی تحت اذیت، آزار و فشار بوده است.

جان "نجات انورحمیدی" در زندان سپیدار اهواز در خطر است

نجات انورحمیدی کارون، در زندان سپیدار اهواز، از ناراحتی شدید قلبی رنج می‌برد و به تشخیص پزشکان متخصص، باید مورد عمل جراحی قرار گیرد، اما به‌رغم درخواست‌های مکرر خانواده‌اش، از انتقال او به بیمارستان خودداری می‌کنند. نجات انورحمیدی معلم ۶۸ ساله اهل آبادان که از سال ۱۳۹۷ در زندان به سر می‌برد، در شعبه چهار بی‌دادگاه اهواز به ۱۵ سال زندان محکوم شده است.

کارگران جهان متحد شوید!

در اول مه نه ناهمی تاجگذاری کرده است، نه مذهبی آمده است، نه "ملتی" درست شده است! اول مه روز یک طبقه جهانی، روز یک جنبش بین‌المللی کارگری است که برای تغییر ریشه ای جهان، برای انقلاب کمونیستی مبارزه میکند!

اول مه روز صاحبان واقعی جهان است! روز بشریتی است که جهان بدون کار او نمیتواند سرپا بماند! روزی است که اسباب‌تا کوس‌های این جنبش، رهبران کمونیست و سوسیالیست کارگران، اعلام میکنند: برای رهایی جامعه راهی جز انقلاب کارگری، انقلاب بردگان مزدی، علیه سیستم بردگی مزدی وجود ندارد!

زنده باد اول مه!

زنده باد انترناسیونالیسم کارگری!

زنده باد انقلاب کارگری!

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
آوریل ۲۰۲۴

www.hekmatist.org

آدرسهای تماس با حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

دفتر مرکزی

پروین کابلی

daftaremarkzy@gmail.com

رئیس دفتر سیاسی

سیاوش دانشور

siavash_d@yahoo.com

دبیر اجرایی

همایون گدازگر

Homayon_1954@yahoo.de

دبیر کمیته مرکزی

ناصر مرادی

moradi.naser@gmail.com

دبیر کمیته سازمانده

رحمان حسین زاده

hosienzade.r@gmail.com

دبیر کمیته کردستان

صالح سرداری

sale.sardari@gmail.com

دبیر تشکیلات خارج

سعید آرمان

saeed_arman2002@yahoo.co.uk

زنده باد اول مه!

بسوی انقلاب سوسیالیستی!

آفر طبقه کارگر ملی نیست، مذهبی نیست، جنسیتی نیست، استقلال طلب و خودمختاری طلب نیست، منفعت صرف خاصی را دنبال نمیکند، دین ویژه‌ای نمی‌آورد و در پی احیای سنت‌های عتیق و باستانی بشر نیست.

کارگران میخواهند مبنای نظم مبتنی بر تبعیض و نابرابری، نظم مبتنی بر استثمار کار مزدی و مالکیت خصوصی را تغییر دهند. اول مه برچم طبقه کارگر رادیکالی است که تغییر جهان وارونه و نظم سرمایه داری را امر فوری خود میدانند.

اگر جنبشهای طبقات دیگر آزادی قسمتی و حقوق ویژه‌ای را نهایت اهداف خود قرار داده‌اند، جنبش سوسیالیستی طبقه کارگر درعین طرح خواستهای بلاواسطه‌اش، برچم آزادی انسان از انقیاد سیاسی و اقتصادی سرمایه‌داری و مناسبات بردگی‌مدرن مزدی را برافراشته است.

این یعنی کارگر برای آزادی ناچار است همه را آزاد کند و در اسارت نگاهداشتن بعضی از جامعه منفعتی ندارد. این یعنی طبقه کارگر آزاد نمیشود مگر اینکه کل جامعه را آزاد کند.

زنده باد انقلاب کارگری!

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
آوریل ۲۰۲۴

www.hekmatist.org

منصور حکمت را بخوانید و به دیگران معرفی کنید!

<http://hekmat.public-archive.net>

www.hekmat.com

برنامه های **تلویزیون پرتو**، رسانه حزب کمونیست کارگری-حکمتیست را بطور زنده از طریق کانال آلترناتیو شورایی در اینترنت دنبال کنید و به کارگران و دوستانتان معرفی کنید. **آدرس خط زنده:**

<https://alternative-shorai.tv/>

نشریه حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست

سرمدبیر: سعید یگانه

saidyegane@gmail.com

هیئت تحریریه: سیاوش دانشور، ملکه عزتی، پروین کابلی، همایون گدازگر، ناصر مرادی

اگر برای کمونیست مقاله میفرستید:

سرمدبیر در انتشار و رد و تلخیص مقالات آزاد است. کمونیست هفتگی تنها مقالاتی را منتشر میکند که برای این نشریه تهیه شدند. مهلت دریافت مطلب برای انتشار تا عصر روز چهارشنبه و حداکثر تا ظهر روز پنجشنبه است.

منفکلی کمونیست

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

@hekmatist

Hekmatist.org

@hekmatist1917

@hekmatist pary

partow TV

@patowtv

Thepartow TV

@PartowTV

@PartowTV

حزب حکمتیست در صفحات اجتماعی

زنده باد سوسیالیسم!